Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2137 | 4 pagini — 20 bani | Joi 15 martie 1956

În pagina 2-a
„Gînduri și fapte tinerești"
Însemnări de la adunarea de alegeri a utemiștilor de la „Armătura" București

Un vot pentru înflorirea patriei

PARCURGI CIFRELE comunicatului privind rezultatele alegerilor de deputați în sfaturile populare și în minte îți revin imaginile sărbătorești culese în ziua votului. Asocierea cifrelor și a acestor imagini este firească, perfect explicabilă. Cifrele vin să reflecte în limbajul lor sărbătoarea alegerilor din 11 martie. Numai un popor stăpîn pe soarta sa poate să transforme ziua alegerilor într-o zi festivă, de exprimare profundă și sinceră a bucuriei și voii bune.

10.164.226 cetățeni și-au dat votul candidaților Frontului Democrației Populare în alegerile pentru sfaturile populare regionale. Ei reprezintă 99,05 la sută din numărul celor ce s-au prezentat în fața urnelor. 99,05 la sută! Cifre la fel de impresionante s-au înregistrat și în ceea ce privește alegerea deputaților în celelalte sfaturi populare. Cînd cunoști nemărginita încredere a poporului în partid și guvern, cînd cunoști atașamentul celor ce muncesc față de cauza construirii socialismului, cînd cunoști faptul că politica partidului exprimă interesele vitale ale oamenilor muncii, atunci înțelegi pe deplin minunata semnificație a rezultatului votului de duminică. Strălucita victorie în alegeri a Frontului Democrației Populare demonstrează concludent marea forță vitală a orînduirii noastre democrat-populare. Poporul și-a rostit liber cuvîntul: 137.508 candidați ai Frontului Democrației Populare au fost aleși deputați în sfaturile populare.

Cei aleși să gospodărească orașele și satele patriei sînt oameni în care poporul are încredere. Noii deputați și-au cîștigat merite în lupta pentru realizarea politicii partidului, pentru fericirea poporului. 44.46 la sută din ei sînt membri și candidați ai Partidului Muncitoresc Romîn, iar 55,54 la sută sînt oameni ai muncii fără de partid. 25,59 la sută din aleși sînt femei. In rîndul noilor deputați în sfaturile populare se găsesc numeroși reprezentanți ai minorităților naționale. Dintre deputații aleși 86,99 la sută sînt de naționalitate romînă, iar 13.01 la sută fac parte din celelalte naționalități din R.P.R.

Inșiruirea aceasta de cifre are valoarea unuia din cele mai convingătoare documente asupra democratismului consecvent al sistemului nostru electoral. Larga participare a maselor la pregătirea alegerilor, analiza exigentă, de multe ori cu un ascuțit spirit critic a activității organelor locale ale puterii de stat efectuată de către alegători, cerințele formulate față de candidați — toate acestea au arătat din plin că perioada electorală a fost o perioadă de intensă activitate politică a celor mai largi pături de cetățeni. Cuvîntul alegătorilor a fost rostit deschis, fără oprelîști; realizările erau lăudate, lipsurile și neajunsurile erau scoase la iveală cu curaj, cu dorința de a îndrepta lucrurile. Modul sărbătoresc în care s-au desfășurat alegerile oferă o măsură a transformărilor petrecute în țara noastră. Tocmai de aceea, în aceste zile este utilă o reamintire a ceea ce însemnau alegerile în trecut. Contrastele sînt pline de învățăminte, mai ales pentru tineret, care nu a cunoscut prin proprie experiență trecutul. In anul 1926, primăria Bucureștiului a fost aleasă de... 3,8 la sută din numărul cetățenilor cu drept de vot. Din 210.000 de bucureșteni care aveau drepturi electorale, în fața urnelor au putut păși de-abia 8.079. Și astfel 3,8 la sută din alegători au „ales" pe primar și pe consilierii municipali. Dar cum se desfășurau asemenea „alegeri"? Un ziar al vremii arăta în martie 1926: „In plasa Bran, falsificarea listelor electorale a atins culmea: cei mai mulți alegători au fost omiși de pe liste". In asemenea condiții nu era de mirare ca, într-o comună, o listă de candidați declarată învingătoare cu 212 voturi, să fie contestată de 245 alegători care au declarat în scris că au votat cu opoziția (caz petrecut în fostul județ Argeș).

Trecutul acesta a apus pentru totdeauna. Au dispărut vremurile cînd voința poporului era falsificată, cînd un pumn de profitori ai muncii altora încercau să sugrume glasul celor mulți. Poporul nostru trăiește și muncește liber, stăpîn pe soarta sa, încrezător în realizarea celor mai fierbinți năzuințe ale sale. Poporul nostru este recunoscător partidului pentru măreţele transformări petrecute în țara noastră și această recunoștință și-o exprimă în primul rînd prin intermediul realizărilor pe frontul construcției pașnice. In lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului partidului, poporul nostru dă dovadă de multă hotărîre și nu își precupețește eforturile. In această luptă un rol important au sfaturile populare. Ele trebuie ca în regiunea, raionul, orașul sau comuna respectivă să mobilizeze toate forțele pentru înfăptuirea politicii și măsurilor elaborate de partid. Sarcinile noilor deputați sînt uriașe. Sfaturile populare au datoria să acorde o atenție mai mare rezolvării concrete, operative și mai ales pe baza resurselor locale a problemelor de interes obștesc. Problemele economiei, probleme complexe, trebuie să capete importanța cuvenită în activitatea sfaturilor populare. La rezolvarea diferitelor probleme este necesar să se asigure participarea celor mai largi mase. Sfaturile populare trebuie pe viitor să stimuleze și mai mult inițiativa și energia uriașă a poporului, nesecat izvor de talente și aptitudini. Legătura cu masele este garanția tuturor succeselor.

Tineretul este chemat să aducă un aport mereu crescînd la activitatea organelor locale ale puterii de stat. Tinerii deputați trebuie să mobilizeze tineretul la acțiunile de gospodărire a orașelor și satelor, la înflorirea activității culturale, la îmbunătățirea muncii sfaturilor populare. Organizațiile U.T.M. au datoria să sprijine concret și continuu activitatea sfaturilor populare, să mențină o strînsă legătură cu acestea. In campania electorală, utemiști și organizații utemiste și-au luat angajamente privind sprijinirea muncii deputaților în sfaturile populare; îndeplinirea integrală a acestor angajamente constituie o îndatorire de onoare.

In ziua alegerilor poporul nostru și-a dovedit atașamentul față de partid votînd aproape în unanimitate pe candidații Frontului Democrației Populare. Votul acesta trebuie întărit prin susținerea permanentă a activității deputaților aleși în sfaturile populare. Să muncim împreună cu aceștia pentru înflorirea patriei, pentru înfăptuirea politicii partidului, pentru pace și socialism.

Scînteia tineretului

Delegația guvernamentală romînă la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut

La Varșovia, la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va participa o delegație guvernamentală a Republicii Populare Romîne.

Delegația este alcătuită din tovarășii: Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., (șeful delegației), Iosif Chișinevschi, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., Emil Bodnăraș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., Ion Cozma, secretar al C.C. al P.M.R., Vasile Cristache, membru supleant al C.C. al P.M.R., prim secretar al comitetului regional de partid București și Marin Florea Ionescu, ambasadorul R.P.R. în R. P. Polonă.

Stabilirea de relații diplomatice între R.P.R. și Birmania

Guvernul R.P.R. și Guvernul Uniunii Birmane, în dorința de a întări relațiile de prietenie între cele două țări, au hotărît să stabilească relații diplomatice între Republica Populară Romînă și Uniunea Birmană și să facă schimb de misiuni diplomatice.

Uzine electrice plutitoare

Recent, colectivul Șantierului naval din Tr. Severin, a primit sarcina să construiască uzine plutitoare producătoare de energie electrică. Cu ajutorul lor se vor pune în mișcare mașinile și agregatele ce vor lucra în Delta Dunării, la recoltarea mecanizată a stufului. Constructorii navali și-au luat angajamentul să termine cu 15 zile mai devreme construcția primei uzine plutitoare.

Constructorii navali din Tr. Severin muncesc cu multă însuflețire pentru a-și respecta angajamentul. In mod deosebit se evidențiază brigada condusă de candidatul de partid Gheorghe Bobocel, care dă zilnic cîte două norme.

La construcția acestor uzine plutitoare își aduce contribuția și colectivul fabricii „Electroputere" din Craiova, care execută mașinile și aparatajul electric.

Imagini din ziua alegerilor

Giurgiu — oraș vechi așezat pe malul Dunării. Oraș vechi, se spune. Realizările de aici înfăptuite de-a lungul primului nostru cincinal l-au înoit, l-au întinerit, l-au împrospătat, așa cum de mult o doreau oamenii locului. Oamenii au devenit mai veseli, mai însetați de viață. Chiar în fotografia noastră se poate vedea acest lucru. Tinerii pe care îi priviți aici, înfierbîntați în ritmul unui dans național, sărbătoresc un eveniment de seamă: ziua alegerilor. Aceasta s-a petrecut în fața secției de votare orășenești nr. 8.

La G.A.S. din comuna Popești-Leordeni sînt mulți tineri fruntași. Printre aceștia se numără și cei ce lucrează foarte mult și în timpul iernii: cei de la seră.

Pentru ca bucureștenii să poată avea zarzavaturi proaspete chiar și iarna, aici se duce o muncă intensă. Odată cu primele semne ale primăverii, apar pe piață roșii, salată, castraveți.

Unul dintre cei mai harnici tineri care muncesc aici, e și Nicolae Pușcașu.

Priviți-l în fotografia noastră. Desigur, acum el nu e la seră. Astăzi votează pentru prima dată și se află în fața urnei. E mîndru de acest lucru și înțelege că odată cu votul dat candidaților F.D.P., va trebui să muncească și mai mult și mai bine, pentru bunăstarea sa și a tuturor celorlalți.

In pragul unei noi campanii

Privind la suprafață nu vezi apropierea primăverii, n-o simți venind decît prin asemenea semne: ziua se mărește, se urcă mercurul în termometru, pe cîmp se lățesc insule negre, în lunci miroase a verdeață proaspătă. Sînt însă locuri destule unde simți primăvara încă de la sfîrșitul toamnei, căci problemele practice și atît de urgente ale primăverii se ridică ascuțit încă de atunci. Satele, gospodăriile de stat, S.M.T.-urile sînt cuprinse de o nouă frămîntare: pregătirile pentru primăvară. Vai de cel ce nu știe să folosească iarna din plin. Primăvara nu-l iartă!

La S.M.T. Carei din regiunea Baia Mare, primele semne din natură ale primăverii au coincis cu altele, particulare specifice timpurilor pe care le trăim. Iată unul: echipele de agronomi de sector și pontatori alimentatori, echipe plecate pe teren în raza de activitate a S.M.T.-ului pentru încheierea contractelor de lucrări, s-au întors în stațiune. După centralizarea tuturor datelor, tabelelor și contractelor a reieșit că stațiunea are teren asigurat pentru 90 la sută din planul de lucrări. De ce numai atît?

— Inadins, spune directorul, tovarășul Sarközi Ștefan și zîmbetul lui te descumpănește. Cum înadins? Există prin urmare intenția mărturisită de a nu se îndeplini planul?

— Da' de unde, lămurește tot el mai departe. Planul — avem de gînd să-l și depășim. Dar avem și noi socotelile noastre. La Sanislău și Urziceni două gospodării colective sînt pe cale să ia naștere. Trebuie să rezervăm forțe și pentru ele, nu-i așa?

Prin urmare, țăranii muncitori de aici, din preajma Careilor, înțeleg și ei să se pregătească într-un chip nou pentru primăvară. In două comune din raza de activitate a S.M.T.-ului Carei, Ciumești și Ghenei, s-au și constituit de curînd două gospodării colective. Altele două, după cum a spus directorul, sînt în curs de organizare. La acest capăt de iarnă crește din ce în ce numărul țăranilor muncitori care pun capăt drumului vechi, împovărat de griji și necazuri al peticului de pămînt „individual", și cotesc cu hotărîre pe drumul larg al socialismului.

Cît despre cuvintele directorului cu privire la depășirea planului — care pot să pară, la prima vedere, oarecum lăudăroase — e de ajuns să asculți ce spun doi tractoriști — Iosif Mateș și Nicolae Mateș — nu cei mai vechi și nici cei mai buni din stațiune:

— O jumătate de an, atît am lucrat pe tractor de cînd am terminat școala — spun ei. Din prima pînă în ultima zi — niciodată n-am rămas sub normă. Nu mai ținem minte cu cît anume ne-am depășit planul, dar în fiecare lună ne-au rămas cîte 1000-1200 lei în buzunar, după ce am plătit cantina...

Apoi cu ochi strălucitori de mîndrie:

— Colectiviștii din Berveni sînt mulțumiți de noi, chiar ne-au și lăudat. Abia așteptăm să ne suim din nou pe tractor. Am plănuit ca anul acesta să merităm mai mult laudele...

E limpede... Directorul nu s-a lăudat. Cuvintele lui oglindesc doar hotărîrea nestrămutată a tuturor tractoriștilor, răspunderea pe care o simt ei față de fiecare gospodărie colectivă și întovărășire — nouă sau veche — față de fiecare țăran muncitor cu gospodărie individuală dintre cei care și-au tarlalizat pămînturile.

Mecanizatorii de la S.M.T. Carei au mai lucrat și altădată pe pămînturile țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Insă, deși uneori au reușit să convingă pe cîțiva țărani muncitori să desființeze haturile dintre proprietățile lor, munca mergea tare greu: cîteva hectare aici, alte cîteva mai departe, alte cîteva la 2-3 kilometri depărtare... Tractorul mergea în gol, pierdea timp, ardea motorină și uza piese fără nici un folos.

Din Documentele Congresului al II-lea al partidului, colectivul de conducere al S.M.T.-ului a știut să tragă concluziile necesare cu privire la tarlalizare. Cu ajutorul activiștilor comitetului raional de partid munca de constituire a tarlalelor a fost organizată și a pornit bine de la început. Agronomii de sector și pontatorii alimentatori cunosc comunele și satele în care au fost trimiși să muncească. Ei știu în ce locuri pot tractoarele să lucreze productiv, rentabil. Impreună cu paznicii cîmpeni din comune, ei au mers la fața locului, pe terenurile potrivite pentru munca cu tractoarele și au trecut într-un tabel numele tuturor țăranilor muncitori care au pămînturi în acel loc. Apoi, din casă-n casă, ajutați de organizațiile de partid și U.T.M., de sfatul popular comunal, au discutat cu țăranii muncitori despre avantajele mecanizării muncilor grele, ale desființării haturilor, convingîndu-i să-și unească pămîntul în tarlale. Așa s-a petrecut la Moftinu Mare, unde agronomul de sector Virgil Demian și pontatorii Iulian Deli și Iosif Posman au organizat două tarlale de cîte 26 hectare, la Petrești unde Pelcz Francisc și Pelcz Ana au organizat o tarla de 36 hectare, precum și în alte comune.

După toate acestea, s-ar putea ajunge la concluzia că S.M.T. Carei a știut să folosească din plin iarna pentru pregătirea primăverii. Mai este însă un aspect de mare importanță care nu poate fi trecut cu vederea: reparațiile tractoarelor și mașinilor agricole. La reparații, mulți mecanizatori, marea majoritate, muncesc cu hărnicie și pricepere. Meseriași buni și conștienți ca mecanicii de sector Iosif Medve și Nagy Abel, ca șefii de brigadă Petõ Martin și Ioan Siket, ca tractoriștii Iosif Mateș și Nicolae Mateș — despre care am mai vorbit — și mulți alții au muncit și muncesc fără preget la reparații, de multe ori chiar fără să țină seama de timpul lor liber. Totuși, la 20 februarie stațiunea nu terminase încă reparațiile, mai avea în atelier, în diferite etape de lucru, încă 15 tractoare. Principalele cauze stau în lipsurile organizatorice ale muncii: tărăgănarea terminării și utilării noului atelier (în care munca a putut începe abia în jurul lui 20 ianuarie, în loc de 1 ianuarie), tărăgănarea procurării unor piese de schimb importante etc.

Toate acestea sînt chestiuni pe care conducerea stațiunii le cunoaște, își dă seama de ele și va trage fără îndoială învățămintele care se impun. Principal este ca întreg colectivul S.M.T.-ului să înțeleagă bine sarcinile care-i stau în față și să lupte pentru îndeplinirea lor. Țăranii muncitori din gospodăriile colective, din întovărășiri și cei cu gospodării individuale care și-au tarlalizat pămîntul, și-au arătat încrederea în S.M.T. încheind contracte de lucrări. Sarcina transformării socialiste a agriculturii cere ca această încredere să fie întărită prin executarea la timp a unor lucrări de bună calitate.

Primăvara va dovedi că mecanizatorii de la S.M.T. Carei știu să nu se oprească la jumătatea drumului.

B. CLATICI

În toiul luptei pentru mai multe laminate

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Alături de furnaliști și oțelari, laminoriștii combinatului „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara transpun în fapte directivele Congresului al II-lea al Partidului, sporind necontenit producția de laminate. In primele 11 zile ale acestei luni, pe întreaga secție s-a produs cu 9,7 la sută mai multe laminate, indicele de utilizare a agregatelor a fost îndeplinit în proporție de 104 la sută depășindu-se în același timp și indicele de productivitate a muncii, cu 13,43 la sută.

La obținerea acestor rezultate au contribuit din plin și brigăzile de tineret. Astfel brigada de tineret condusă de laminoristul Țipei Nicolae a dat pînă în ziua de 12 martie 643 tone de laminate peste plan, în loc de 500 tone cît se angajase să dea pe întreg trimestrul. Rezultate frumoase a obținut și brigada de tineret a laminoristului Sirețchi Vasile. Pînă la 12 martie această brigadă a dat 608 tone laminate peste plan, realizînd astfel 108 tone laminate peste angajamentul luat pentru întregul trimestru.

Ion Brad

SCRISORI INTRE COPII *)

Către Ion cel mic din satul Valea Mare

Ioane dragă, iar îți scriu
Plin de mîhnire și-ntristare.
Nu! Nu-i bunica în sicriu,
Ci rana care-o știi mă doare.

Azi iar m-a alungat în sat
Și două palme-avui drept plată
C-am îndrăznit de-am întrebat:
„Cînd ai de gînd să intri, tată?"

Păi, spune tu: cît să aștept?
Nu-i cea mai mare neghiobie
Să ocolească drumul drept?
Să-njure de gospodărie?

Mă poartă rău ca pe-un hamal,
Mă ia la lucru de la școală...

Noi nu avem decît un cal
Și curtea noastră pare goală.

Cînd i-amintesc de tractoriști,
C-aș vrea și eu... și... iar mă-njură,
Vrea să mă-nscrie la baptiști
Să-nvăț de rost sfînta scriptură.

Dar popă tractorist, nu știu,
Poate prin alte părți să fie.
Acum închei că e tîrziu
Și nu mi-a mai rămas hîrtie.

Mi-i ciudă de-aș intra-n pămînt
Și să m-agăț de-o creangă-mi vine.
Pe-acasă nu mai dau curînd
Și-aștept răspunsul de la tine.

Către Pătru a lui Cumătru din satul Fundătura

Să-ți fie, Petre, cu noroc,
Și la mai mare — vorba aia!
Eu am trecut de mult prin foc
Și-am îndurat destul bătaia.

Nu te mîhni, nu fi prea trist,
Că-mbătrînești de întristare.
Vezi, tata-i azi colectivist
Dar tot nu și-a cerut iertare.

Bătrînii ăștia-s cam rebeli
Și nu prea fac cum scrie-n carte.
Drept care putina s-o speli
Și să cam vii în astă parte.

Aici la noi ai unde sta!
Vai cît de bine-mi pare mie!
Și tatăl tău pe urma ta
Veni-va în gospodărie.

Il prindem poate pentru-o zi
Să-l ducem ca să vadă bine,
Și de-are cap s-o potoli
Și-o să te ierte și pe tine.

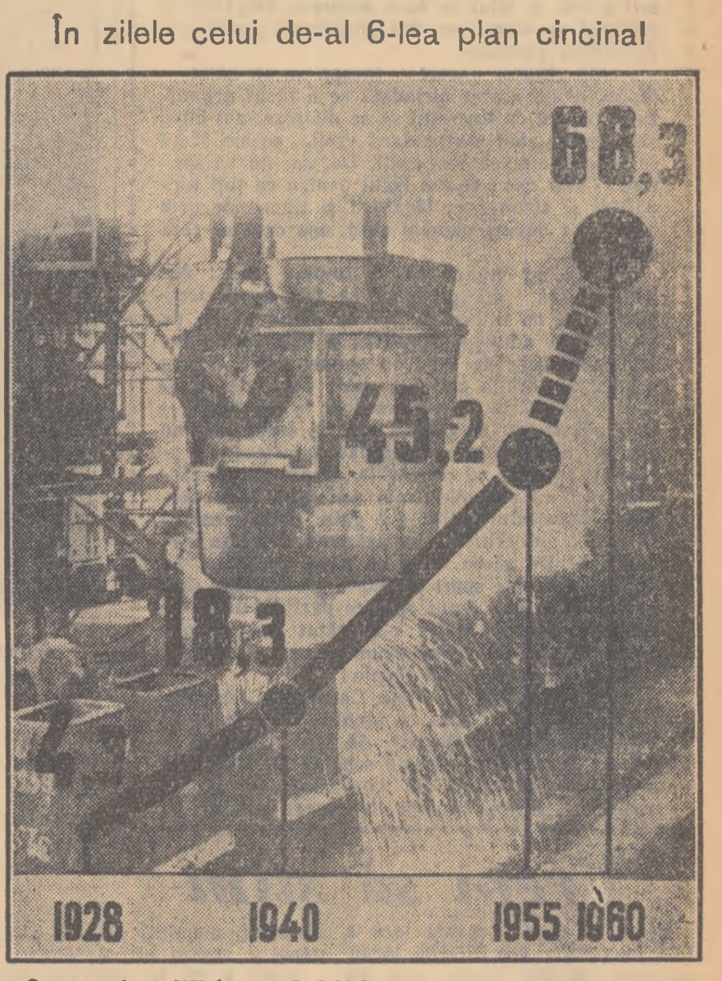
Vorbesc cu-ai noștri de pe-acum,
Le spun eu toată tevatura,
Tu nu te lăuda pe drum,
Ci bine fă și ține-ți gura!

Cît despre ăla, cum le-ai zis?
Baptiști... sau... dracu să-i sărute!
Eu, frate, nu-s prea tare-n scris
Și-nchei și te aștept mai iute!

*) *Din volumul în pregătire „Orele cîntatului cu copiii satului".*

Vești din țara constructorilor comunismului

În zilele celui de-al 6-lea plan cincinal

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a aprobat Directivele cu privire la cel de al 6-lea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1956—1960.

Prezentul grafic demonstrează nivelul pe care-l va atinge producția sovietică de oțel în anul 1960 (în milioane de tone).

★ ★

Recordul mondial al minerilor

Lucrătorii din minele, șantierele, uzinele, institutele de cercetări și din alte organizații și întreprinderi ale industriei carbonifere din regiunea Kemerovo s-au angajat să depună toate eforturile pentru ca să îndeplinească înainte de termen planul pe anul 1956 — primul an al celui de-al 6-lea plan cincinal.

Combina minieră a lui Iakov Gumennik este o mașină minunată. Cu ajutorul ei minerii minei „Baidaevskaia" au obținut succese deosebite. In cinstea celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S. ei au stabilit unul după altul două recorduri de viteză la înaintare pe plan înclinat.

Mecanicii combinei Konstantin Kovalciuc, Otto Foss, Anatoli Reiter s-au angajat să parcurgă în decurs de o lună o mie de metri liniari. Mecanicii s-au ținut de cuvînt. In luna februarie ei au parcurs 1130 metri în galeria principală. O brigadă obișnuită de înaintare ar fi avut nevoie pentru acest lucru de vreo doi ani. Succesul deosebit al minerilor constituie un nou record mondial.

Ca răspuns la hotărîrile celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S, brigada de combineri de la pregătiri condusă de Konstantin Kovalciuk s-a angajat ca să parcurgă în luna martie 1200 metri liniari în galeria principală.

Pe țărmul oceanului

Pe țărmul Oceanului Inghețat de Nord se întind pămînturile colhozului „12 ani de la Revoluția din Octombrie" din raionul Nijne-Kolîmsk. Intunericul dens al nesfîrșitei nopți polare a învăluit multă vreme totul în jur. Numai aurora boreală lumina din cînd în cînd calea crescătorilor de reni care-și mînau turma, a vînătorilor care controlau capcanele, a pescarilor care pescuiau în copci.

De curînd însă, deasupra tundrei polare a răsărit soarele. Și deși ziua n-are deocamdată decît două ore, colhoznicii știu că noaptea polară s-a sfîrșit.

Tinerii vînători polari lucrează cu mult elan. Ivan Bereozkin a vînat 58 de vulpi polare de calitate superioară, depășindu-și planul pe pătrar de peste cinci ori.

Dincolo de cercul polar mai este iarnă, însă în raioanele sudice ale Iakuției se simte apropierea primăverii. Soarele se ridică cu fiecare zi deasupra orizontului, încălzind treptat pămîntul înghețat.

In colhozul „Kalinin" din raionul Kobiaisk pregătirile pentru începerea lucrărilor de primăvară sînt în toi.

In materialele Congresului al XX-lea al partidului s-a trasat următoarea sarcină: pe baza sporirii recoltei și a valorificării continue de noi pămînturi să se obțină pînă la sfîrșitul celui de-al 6-lea cincinal o recoltă globală de cereale de 11 miliarde de puduri, — a spus la miting comsomolista Maria Levina. Și noi trebuie să ne aducem contribuția la această importantă operă a întregului popor.

Tinerii colhoznici muncesc cu mare avînt. Au fost scoase pe cîmp peste 1100 tone de gunoi, aproape pe întreaga suprafață arabilă au fost efectuate lucrările de reținere a zăpezii. Și curățirea semințelor se desfășoară cu succes. Maria Levina, Evdokia Zaharova, Vasili Kobiakov și alți comsomoliști își îndeplinesc normele zilnice în proporție de 125 la sută.

Discutînd Documentele celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.

Colectivul uzinei „Dinamo" din Moscova și-a luat angajamentul să îndeplinească planul pe anul 1956 pînă la 25 decembrie. Iată un grup de muncitori din această uzină discutînd despre sarcinile ce revin uzinei în cel de al 6-lea plan cincinal.

GÎNDURI ȘI FAPTE TINEREȘTI

Pe marginea adunării de dare de seamă și alegeri a organizației de bază U.T.M. „Armătura" - București

La sediul comitetului U.T.M. cîțiva băieți studiază cu atenție cîteva procese verbale, se opresc uneori și discută cu aprindere, cîte unul notează ceva în carnețel, apoi reiau lectura pînă cînd altul descoperă ceva deosebit și-i întrerupe și pe ceilalți...

— Ascultați, băieți — li se adresă Tudor Ion — eu îmi voi nota problemele sportive. Vedeți, și în grupe și în adunările de secție s-a discutat foarte mult despre sport. Am fost foarte criticați...

— Are dreptate Tudor, spuse un altul. Despre sport, despre cărți, despre comportarea tinerilor, noi nu prea obișnuim să discutăm în adunări. Ne rezumăm doar să chemăm la comitet pe cîte unul care greșește, uneori mai rătăcește la gazeta de perete cîte un articol despre sport și atît. In darea de seamă va trebui neapărat să vorbim despre toate acestea.

— Totuși, despre producție vom avea de scris cel mai mult! Munca noastră se va putea verifica în primul rînd după producție. Este adevărat că avem realizări, dar nu ne putem ascunde în spatele lor. Va trebui să analizăm cu multă seriozitate și felul în care muncesc brigăzile și ajutorul pe care l-am dat direcțiunii pentru îndeplinirea planului.

— Mă gîndesc uneori — începu un alt băiat — că noi n-am arătat niciodată ce a făcut organizația pentru ca tineretul să se distreze mai bine, să citească mai mult; dacă vreți... ce am făcut ca să devenim oameni culți. Da, da, nu vă speriați. Chiar așa: ce-am făcut pentru ca toți turnătorii și strungarii, lăcătușii și tinerii de prin birouri să devină oameni culți, așa cum ne cere partidul...

— Eu nu vreau să vă împac, dar... Ascultîndu-vă, mă gîndeam că toți aveți dreptate. Cum ne întocmim noi de obicei dările de seamă? Ne adunăm comitetul și începem: o introducere care de fapt nu spune nimic, despre producție vorbim cel mai mult dar... de ce să n-o recunoaștem, — vorbim doar la suprafață — și la sfîrșit într-un capitol care la drept vorbind este cel mai mic și neînsemnat, amestecăm problemele sportive cu cotizațiile, despre citirea cărților nici nu pomenim, mai adăogăm ceva despre învățămîntul politic și... gata. Totul presărat cu puțină autocritică și ne prezentăm în fața utemiștilor! De aceea, cred că aveți dreptate. Să vorbim și despre sport și despre producție și despre cultură. Am văzut ce cere partidul de la noi. La Congresul al II-lea s-a arătat clar și cum a muncit tineretul pînă acum și cum va trebui să muncească de acum încolo!

Toți îl ascultau pe Popa Constantin, secretarul comitetului U.T.M., cu atenție. Chiar dacă se exprimaseră mai stîngaci, de fapt, gîndeau la fel. Să abandoneze vechea schemă de întocmire a unei dări de seamă. Să vorbească despre oameni, despre felul în care au crescut în acest an care s-a scurs, să nu ocolească aspectele mai spinoase din munca comitetului, pe scurt, darea de seamă să oglindească viața clocotitoare a uzinei și a tineretului ei.

Cînd aceste lucruri au fost clarificate, băieții s-au apucat de treabă și, la termenul stabilit, secretarul organizației a citit în fața adunării generale U.T.M., darea de seamă...

— Pămîntul este bun. Forma este reușită. Mai îndreptăm puțin și se poate începe turnarea.

Popa Constantin, Tudor Ion și Frîncu Nicolae sînt mulțumiți. Au făcut economie uzinei, înlocuind un nisip costisitor cu pămînt obișnuit de turnat. Productivitatea s-a mărit, calitatea nu suferă, iar ei au satisfacția unei idei împlinite

Putem produce mai mult...

La un moment dat, în adunarea generală, întrebările nu se mai adresau numai comitetului, ci și utemiștilor:

„Să ne spună Cergan Nelu, de ce brigada pe care o conduce muncește odată bine, iar altădată se lasă pe tînjeală? — a întrebat utemistul Năvrăpescu Petre.

„De ce Bolboceanu Niculaie vine, pontează și pleacă? Cu asemenea oameni ne putem îndeplini planul?" a întrebat altul.

„Tovarășul Tudor Ion e mulțumit de activitatea postului utemist de control al cărui responsabil e? Contribuie postul la mărirea producției, la îmbunătățirea calității produselor noastre?" a întrebat tovarășul Tăcincă.

Cîte unii au fost întrebați de ce lipsesc nemotivat, alții de ce dau rebuturi și nici unii, nici ceilalți nu s-au simțit în largul lor cînd au ajuns obiectul atenției generale.

Asemenea întrebări, care porneau ca săgețile din toate colțurile sălii, au făcut să se desprindă o ideie de mare valoare: **Putem da produse mai multe, mai ieftine și de o calitate superioară.**

Despre această problemă a tratat și darea de seamă, au vorbit și utemiștii iată.

In darea de seamă s-a arătat ca o realizare faptul că brigada utemistă de la strungărie — brigadă fruntașă de multă vreme — s-a clasat a III-a pe raion în ramura industriei grele.

„Dar de cînd ne putem mulțumi doar cu atît?" au protestat utemiștii. „De ce din cele șapte brigăzi doar una e fruntașă și încă pe locul III.?"

Asta nu înseamnă că celelalte brigăzi nu au rezultate frumoase. Dimpotrivă. Brigada de la turnătoria mecanică își îndeplinește și depășește planul. În luna ianuarie a avut economii în valoare de 2780 lei. Dar nu i se pot ierta rebuturile. Și, de aceea, utemiștii au vorbit mai mult despre ele decît despre realizări.

„In luna aceasta, am avut planificat să facem 1500 reșouri aragaz, începu tovarășul Nuță Dumitru. S-a făcut totul și așteptăm lulelele pentru ca montajul să fie terminat. Și iată că ni le trimite turnătoria; 1200 erau bune, 300 rebuturi. Nu le-am aruncat, dar au mai necesitat trei operații pentru a putea fi folosite. Cum putem noi scade prețul de cost dacă lucrăm în felul acesta? La turnătorie se află și mulți utemiști. Ei ce părere au?"

La discuții s-au înscris și turnători. Unii au propus comitetului să se discute în mod special cu tinerii care dau rebuturi, alții au cerut comitetului să țină o legătură mai strînsă cu cadrele tehnice din întreprindere, să li se ceară mai mult ajutor pentru munca tineretului.

De relevat este faptul că în adunare, cuvîntările utemiștilor nu se mărgineau la simple constatări, ci se concretizau în propuneri, una mai interesantă decît alta; unele priveau munca de perspectivă a organizației, altele puteau fi aplicate chiar a doua zi după adunare. N-au fost uitate nici consfătuirile de experiență cu brigăzi de tineret asemănătoare, dar din alte întreprinderi, nici propunerile adresate direcțiunii de a se organiza mai bine munca în diferite sectoare. S-a vorbit și despre graficele brigăzilor, gazetele posturilor utemiste de control, folosirea satirei la adresa leneșilor și chiulangiilor.

...Le-a mers la inimă utemiștilor cuvîntul directorului întreprinderii. S-a simțit în ele dragoste pentru tineret, dar și răspunderea pentru soarta uzinei și a muncitorilor ei.

„Eu cred că s-au spus puține cuvinte de laudă la adresa tineretului nostru. Și ar fi meritat destule. Să vi-i înșir pe fruntași? Ii cunoașteți cu toții. Un singur fapt ar spune mai mult decît cifrele și cîteva nume. In perioada mai grea din iarna asta, eram pe punctul de a opri producția la turnătorie din cauza greutăților de transport, precum și temperaturii scăzute, nefavorabilă turnatului. Nu se mai putea lucra. Dar ne-am gîndit să încercăm totuși. Ne-au sprijinit comuniștii. Utemiștii le-au urmat exemplul. Nu numai că n-au închis turnătoria, dar ... ne-am îndeplinit planul ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat.

Avem băieți buni. Se pot face multe cu ei. Dar pentru rebuturi nu trebuie lăudați. De aceea bine ați făcut că nu v-ați oprit la realizări. Aveți dreptate. Putem produce mai mult și mai bine. Depinde de noi".

Arzătoare de aragaz fabricate la „Armătura".

Cuvîntul unui nou venit

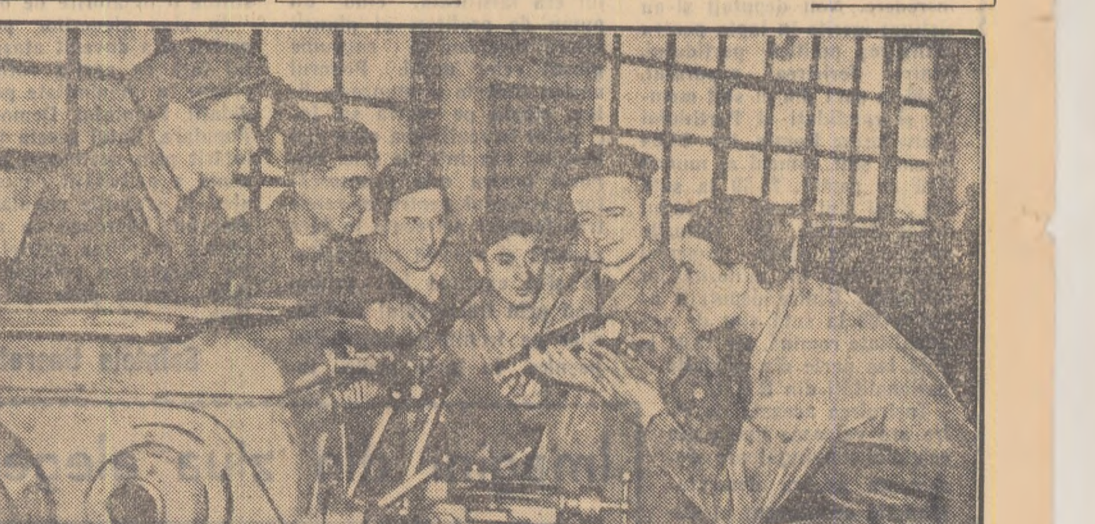
Livedea Ion este venit în întreprindere de puțin timp. Are 18 ani și vrea să învețe meseria de turnător.

— Am de spus doar cîteva observații de-ale mele, de nou venit în întreprindere. Avem tineri care lipsesc sau întîrzie de la lucru și organizația noastră nu s-a ocupat de ei. Au fost tineri care au venit în stare de ebrietate în întreprindere. E vorba de tov. Stan Mihai, Lăzăreanu Pompei și alții, care atunci cînd s-au dus să-și facă microradiofotografia, au intrat în restaurant, s-au îmbătat, au venit după aceea în uzină și au făcut scandal. Ce-am făcut noi, utemiștii? Ne-am amuzat cînd s-au bătut, ne-am mulțumit să rîdem de ei, iar după aceea totul a fost dat uitării, ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat. De ce nu i-am ajutat să se îndrepte? De ce nu am arătat în fața întregului tineret urîțenia acestor fapte, în așa fel încît noi, ceilalți, să ne putem feri atunci cînd am fi tentați?

— Livedea are dreptate, a spus Păunescu Janina. Se întîmplă însă un lucru tare curios. Pe fiecare dintre noi ne revoltă sau ne doare cînd unul din secția noastră lipsește, cînd întîrzie sau se comportă altfel decît ar trebui. Tovarășul Năvrăpescu a întrebat comitetul astăzi *ce măsuri a luat cînd Bolboceanu a venit la fabrică, a pontat și apoi a plecat. „Cu astfel de oameni nu ne putem mîndri, nu ne putem îndeplini sarcinile". Și are dreptate. Dar,* atunci *cînd s-a întîmplat faptul, a tăcut. Era oare mare lucru ca utemiștii din grupa U.T.M. respectivă să discute, 5—10 minute după lăsarea lucrului fapta tovarășului Bolboceanu? Cred că nu. Toți trebuie să luăm atitudine atunci cînd unul dintre noi greșește".*

In adunare, utemiștii au mai ridicat o problemă: comportarea față de ceilalți tovarăși. „De ce oare acceptam noi a spus Livedea ca din cauza unora ca Paron Constantin sau Procopiu, care înjură, vorbesc murdar cu oamenii din jur, cu fetele, să se spună despre băieții de la turnătorie: „Eh, mahalagii ăia". Sînt cîțiva din aceștia. Dar noi toți, ceilalți, nu sîntem capabili să-i schimbăm? De ce să trebuiască să roșim pentru purtarea lor?". Livedea se opri și se uită pe notițele din mînă. Cînd m-am pregătit pentru ședință — continuă el — m-am gîndit c-ar fi folositoare o adunare generală pe tema „Caracterul tînărului comunist". Nu în general, ci discutînd despre trăsăturile de caracter ale fiecăruia dintre noi."

Tovarășul Bădilă Duminică este nu numai un maistru bun, ci un prieten apropiat tineretului gata oricînd să-l ajute, așa cum se și vede din fotografia noastră.

Vrem să știm

Vrem să știm. Această idee a fost exprimată sub diferite forme aproape de toți tinerii care au luat cuvîntul. Ei nu s-au arătat satisfăcuți de faptul că în darea de seamă se spune că 15 dintre ei urmează cursurile de minim tehnic, iar alții zece un curs superior de turnătorie organizat de Casa de cultură a sindicatelor. Restul? Sînt aproape 115 tineri. Unii sînt meseriași buni, într-adevăr, dar asta nu-i suficient.

„Se pune problema creșterii productivității muncii, a scăderii prețului de cost, a spus Nuță Dumitru. Băieții studiază documentele Congresului partidului. Ei știu că și de la ei se cer eforturi serioase pentru ca, în aceleași condiții tehnice, cu aceleași mașini, să dea o cantitate mult mai mare de produse. In cele trei forme de învățămînt politic U.T.M. existente cît și în formele de învățămînt de partid pe care le urmează mulți dintre tineri, s-au discutat cu seriozitate problemele ridicate de raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congres. Lipsurile subliniate de Congres care au existat în creșterea producției industriale în primul plan cincinal și care au avut diferite forme de manifestare și în întreprinderea lor au fost analizate cu maturitate de utemiști. Se întîmplă rar, iar în ultimul timp nu a mai fost nici un tînăr care să lucreze sub normă. „Pentru a fi la înălțimea cerințelor partidului nostru — a spus Pascu Sorel, un băiat înalt, cu trăsături frumoase — avem nevoie și de pricepere și de experiența celor mai în vîrstă; trebuie să învățăm de la aceștia". Și pentru multe lucruri bune învățate de la ei băieții au știut să mulțumească și tovarășului Trifan Nicolae, maistru la turnătoria mecanică, și tovarășului Bădilă Dumitru, maistrul secției strungărie și multor alți vîrstnici.

„Cert e că și noi, nu întotdeauna ne purtăm cu respectul cuvenit față de un muncitor vîrstnic — continuă Sorel. Poate că prin purtarea noastră facem să se creadă cîteodată că puiul vrea să se arate mai deștept decît găina. Trebuie însă și vîrstnicii să ne sprijine mai mult. Mai sînt cazuri cînd sîntem refuzați, cînd nu sîntem ajutați".

...La strungărie venise o comandă de piese care se lucra greu, la care se pierdea mult timp. Tovarășul Feraru Marin, om în vîrstă și meseriaș cu experiență, a construit un dispozitiv care mărea cu mult productivitatea muncii. După un timp, aceste piese i-au fost date și lui Sorel să le lucreze. Tovarășul Feraru lucra la altceva atunci și dispozitivul era nefolosit. Sorel l-a rugat frumos să i-l dea și lui. I s-a răspuns morocănos și brutal.

— Este ideea mea, n-o dau...

Mulți dintre utemiștii care au luat cuvîntul au arătat că ei nu vor putea face față sarcinilor trasate de Congres privind creșterea nivelului producției industriale, fără o creștere continuă a calificării lor profesionale, fără o generalizare a experienței înaintate. In darea de seamă s-a arătat că 68 de tineri aplică metode noi de muncă, ceea ce a dus la creșterea producției, multe norme fiind depășite cu peste sută la sută.

In întreprindere sînt ingineri capabili, cu experiență, cu bogate cunoștințe teoretice, care ar fi bucuroși să țină diferite conferințe tehnice, să organizeze consultații colective sau individuale la cabinetul tehnic etc. Toate acestea sînt posibile și tinerii au arătat că se pot realiza.

Să muncim cu pasiune

— Aș vrea să spun un lucru, băieți. Mi s-a întîmplat să aud pe cîte unul dintre voi, strungar sau turnător, spunînd: Nu-i plictisitor ca toată viața ta să nu fii decît strungar sau turnător? Să nu profesezi decît o singură meserie? Fiecare dintre noi am avut vîrsta la care am visat să descoperim cel puțin un continent nou. Și tovarășul Bădilă, secretarul organizației de partid privi zîmbind tinerii din sală.

Dar băieții aceștia au o meserie în care pot ajunge adevărați artiști. În uzină avem muncitori în vîrstă ca: Noimaier Mihai de la turnătorie presă, ca lăcătușul Florea Cristache, ca tov. Florea Vasile de la turnătorie-presă și alții, care sînt stimați și respectați de noi toți. Și aceasta nu numai pentru faptul că își depășesc norma, vin regulat la serviciu și dau produse de bună calitate. Acestea de fapt nu sînt decît consecințele adevăratei cauze pentru care noi îi respectăm dar cauza este tocmai arta lor.

Și mulți dintre noi l-am invidiat. Dar cine vă oprește să deveniți și voi maeștri în meseria voastră? Tinerețea? Zîmbiți? Desigur este absurd. Atunci poate o înțelegere greșită a ceea ce înseamnă să trăiești tinerește?

...La un bal sau pe stradă, turnătorul Lixandru Gheorghe se ține după fete, se-mbată, vorbește murdar, se-ncurcă cu alții de teapa lui...

„Eh, odată ești tînăr și tinerețea trebuie trăită", zice el. După ce ia salariul șapte zile nu mai dă pe la uzină. Lucrează după poftă. „Asta nu vreau și nu o fac" și pleacă. „Vreau să-mi petrec tinerețea". Și mai asvîrle o parte din ea pe bulevarde, pierzînd-o în beții, în acte huliganice.

Toate aceste lucruri le poate povesti cu lux de amănunte aproape fiecare utemist din fabrică. Dar la puțini le-a trecut prin cap că acest om mai poate fi învățat să vadă ce înseamnă să-ți trăiești cu adevărat tinerețea.

In darea de seamă se arată pe un ton laconic: „utemiștii Gheorghe D. Ion și Moțea Leonida, au confecționat au dispozitiv care a făcut ca productivitatea muncii la lucrarea pieselor pentru pompele B.K.F.-2 să crească cu 50 la sută". Dar pînă aici, oamenii aceștia s-au sbătut, au fost poate nopți de căutare chinuitoare, de îndoieli, de frămîntări, de o muncă intensă, grea, pînă cînd ideia lor s-a conturat, a prins formă, poate la prima vedere simplă, a dispozitivului realizat. Toată această muncă asiduă, toate aceste frămîntări nu l-ar fi interesat pe utemiști? Organizatorul grupei U.T.M. de la strungărie ar fi putut foarte bine închina o ședință de grupă acestui caz în care acești tineri să povestească cum au ajuns la această idee.

„Fiecare meserie în parte este un izvor inepuizabil de lucruri noi, frumoase, — spuse în continuare secretarul organizației de partid. Organizația U.T.M. trebuie să ajute însă tinerilor să vadă acest izvor. Și secretul descoperirii lui constă în dezvoltarea la tineri a pasiunii față de meserie".

Stan Mihai, Lăzăreanu Pompei și Cherestes Francisc, în loc să plece să-și facă microradiografia s-au dus într-un local unde s-au îmbătat.

La ce ne trebuie nouă microradiografia? Stomacul nostru e sănătos!

„VIAȚA ESTE FRUMOASĂ"

— Cîți tineri știu să danseze? Cei cîțiva membri ai comitetului U.T.M. care se aflau în birou au ridicat din umeri, privindu-ne mirați.

— Nu știm.

— Dar poate cunoașteți cîți tineri știu să cînte, am insistat noi.

— Nu cunoaștem. Noi am dat o atenție deosebită problemelor de producție. Aici avem realizări destul de însemnate și dacă vreți...

— Bine, dar problemele muncii culturale, insistăm mai departe.

— Acolo, să vedeți avem unele lipsuri. Dar brigăzile de producție de care ne-am ocupat...

...„Am avut într-adevăr realizări frumoase în antrenarea tineretului în îndeplinirea sarcinilor de plan — a spus în adunarea generală strungarul Gheorghe Marin. Dar lucrul acesta nu ne ocupă decît o parte din timpul nostru. Restul? In restul timpului, ce facem? Nu toți știm să ni-l organizăm. Se mai găsesc unii, și voi ați arătat în adunare, care consideră că frumusețea vieții constă în preocuparea pentru diverse nimicuri. În darea de seamă s-a arătat că în munca culturală și sportivă avem lipsuri. Dar de ce? Noi vrem să ne distrăm, să cîntăm, să dansăm, să cunoaștem mai mult. Viața este frumoasă, mai ales atunci cînd ești tînăr".

„Terminăm lucrul și de multe ori unii nu știu încotro s-o apuce. Cine răspunde pentru această risipă? Am vrea într-o după amiază să discutăm cu tineri dintr-o altă întreprindere, să vedem cum lucrează sau pur și simplu să stăm de vorbă. Ii este greu comitetului U.T.M. să organizeze asemenea întîlniri?".

„Sînt singurul care am citit toate cărțile pentru concursul „Iubiți cartea", a spus Livedea. „Dacă munca la bibliotecă merge prost și nu putem să ne luăm cărți atunci dacă avem nevoie de ce nu o luăm noi sub patronaj? Găsim doi băieți pricepuți care să se ocupe cu schimbul de ea. Mulți dintre noi citim și avem nedumeriri cîteodată asupra unei cărți, simțim nevoia s-o discutăm. N-am putea oare — continuă Gheorghe Marin — să facem un cerc de literatură? Avem băieți care scriu. Și Livedea și Sorel și poate mai sînt și alții nedescoperiți. Ar putea să citească în cercul nostru literar creațiile lor. Și dacă am ruga un student de la Filologie să se ocupe puțin de cercul nostru cred că nu ne-ar refuza".

„De ce se organizează atît de rar reuniuni? — întreabă Cornel Ștefănescu.

„N-am putea organiza seri literare, pline de surprize în care să invităm autorul cărții pe care-o discutăm? Sau să nu ne mulțumim cu organizarea vizionărilor colective. Noi simțim nevoia să comunicăm impresiile noastre despre o piesă, un film, o operă. Zile în șir s-a discutat în uzină despre filmul „Vagabondul". Asemenea discuții nu pot fi și organizate"?

Pe scurt!

■ In anul care a trecut, din rîndurile utemiștilor patru tineri au devenit membri de partid, 14 candidați, iar trei tineri și-au înaintat cererile organizației de partid pentru a fi puși în discuția adunării generale.

■ 32 de tineri sînt purtători ai insignei G.M.A. gradul I, iar 12 au obținut insigna G.M.A. gradul II.

■ Aproape 60 la sută din numărul utemiștilor din uzină vizionează lunar, în colectiv, spectacole de teatru și cinematograf.

★

Dacă s-ar sintetiza majoritatea discuțiilor din adunare s-ar ajunge la o singură frază spusă într-un cor armonios de glasuri. *„Vrem să trăim frumos"*. Și utemiștii au arătat că se poate.

Primele zile de primăvară vor aduce fără îndoială și în sufletul lor o adiere proaspătă, înnoitoare, un dor nou de viață, de frumos. Și privirile lor se îndreaptă cu încredere spre organizația U.T.M.

„Voi veți putea curăța rigiditatea care s-a prins ca o pojghiță pe unii" a spus secretarul organizației de partid. Și putem spune că tinerețea din acești flăcăi și fete a și dat primele lovituri rigidității din munca organizației lor. Acest „vrem să trăim frumos" care a răsunat ca un leit-motiv în tot timpul adunării generale nu a rămas numai o exprimare a dorinței tineretului, ci a fost întărit de propuneri interesante, care s-au transformat prin votul utemiștilor în propriile lor hotărîri.

Vor să muncească mai bine, mai frumos. Vor ca aureola minunată a tinereții să îmbrace întreaga lor activitate. Pentru aceasta au fost deosebit de exigenți în alegerea noului comitet U.T.M.

Băieții și fetele acestei întreprinderi sînt dornici de lucruri noi, luptă pentru triumful lor. Cert este că această tendință a lor se va manifesta și în munca organizației.

Avem forțe suficiente

La club, cîțiva utemiști stau plouați. Nimeni nu suflă o vorbă. Instructorul artistic — un actor tînăr de la teatrul „C. Nottara" — se uită plictisit pe fereastră.

„Da... Nu putem face nimic. Dacă n-avem fete, nu putem pregăti spectacolul. Doar nu vă vom îmbrăca pe voi în rochii și să lăsăm să vă crească părul..."

Gluma nu era prea izbutită, dar asta era realitatea. Le trebuiau cîteva tinere pentru spectacolul pe care-l pregăteau. Și „n-aveau"!...

„Să aducem cîteva fete de la o altă fabrică"... încercă timid unul dintre băieți să schimbe atmosfera. Iar ceilalți, agățîndu-se de această idee ca de un colac de salvare, se strînseră în jurul instructorului și începură să discute cu aprindere...

„N-avem tinere!". In comitetul U.T.M. nu este nici o tînără, în brigada artistică de asemenea, nici la...

Asta să fie realitatea? Să vedem ce s-a spus în adunare:

„In darea de seamă nu s-a pomenit nimic de fetele din uzina noastră. De altfel, nu este prima oară cînd se „uită" acest lucru. Vrem să muncim, dar nu primim sarcini. De ce oare? Cînd intrăm prin ateliere, băieții rîd, ba cîte unii, ca cei de la turnătorie mai aruncă după noi și cu lopata"...

Și, Păunescu Janina se așeză amărîtă pe scaun.

De obicei despre fete se rîde: știi, vrea să se facă turnătoare! Și se mai vorbește despre fete atunci cînd se organizează reuniuni tovărășești: n-avem pe cine invita la dans!

E o realitate că la „Armătura" muncesc puține fete. Dar mai există și o altă realitate: ele nu sînt antrenate la viața organizației, nu întotdeauna se bucură de atenție și stimă tovărășească din partea multor băieți. Și s-ar mai putea vorbi și de o a treia realitate: nici fetele nu se înghesuie la activitatea obștească. Poate că n-o fac tocmai pentru că unii băieți nu se poartă prea tovărășește cu ele? Nu știm. In orice caz, utemiștii, băieții și fetele de la „Armătura" pot rezolva această problemă.

De altfel, nu numai cu privire la fete au obiceiul unii utemiști să se văicărească: „N-avem club bun!", „N-avem cărți la bibliotecă!", „N-avem condiții să participăm la spartachiada de iarnă a tineretului!", „N-avem, n-avem!"

„Să cerem comitetului de întreprindere, să apelăm la direcțiune, comitetul raional nu ne-a ajutat"...

In adunare, utemiștii au arătat: „toate aceste văicăreli pot și trebuie să dispară din munca noastră!"

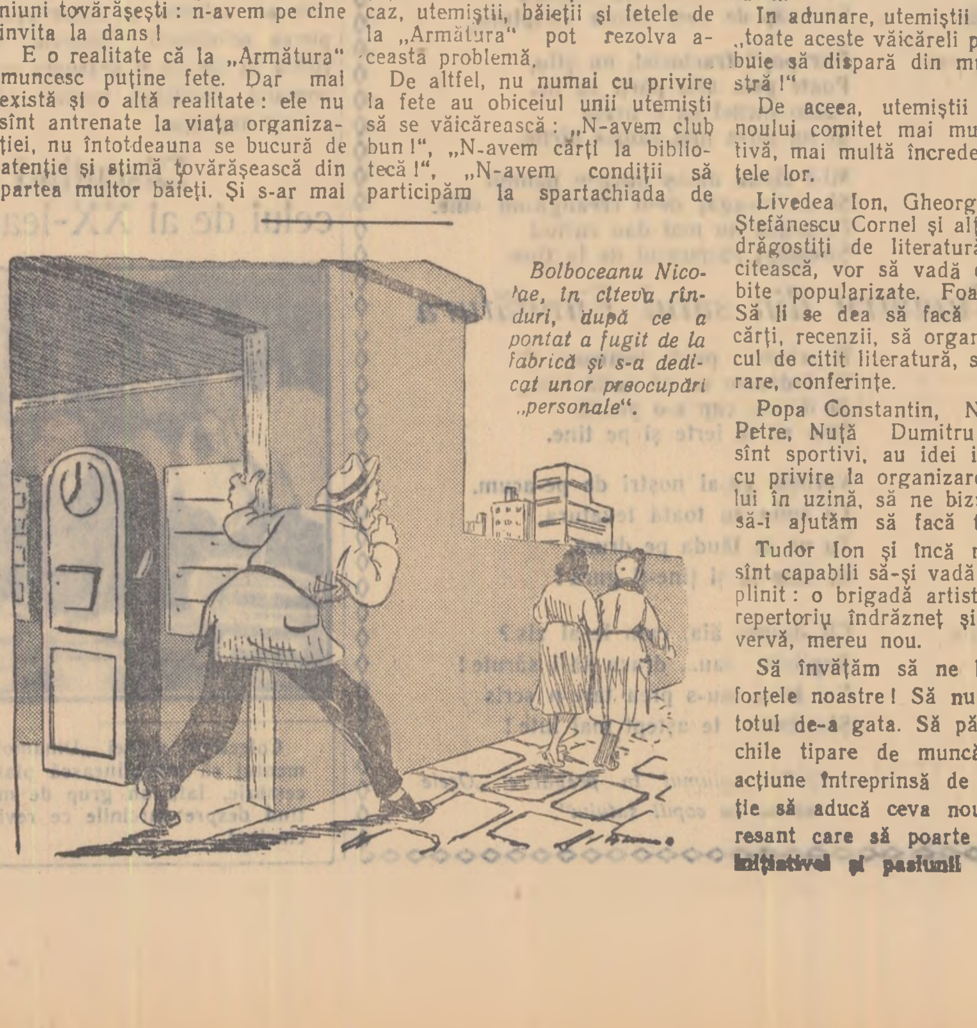
De aceea, utemiștii au cerut noului comitet mai multă inițiativă, mai multă încredere în forțele lor.

Livedea Ion, Gheorghe Marin, Ștefănescu Cornel și alții sînt îndrăgostiți de literatură, vor să citească, vor să vadă cărțile iubite popularizate. Foarte bine! Să li se dea să facă vitrine cu cărți, recenzii, să organizeze cercul de citit literatură, serate literare, conferințe.

Popa Constantin, Năvrăpescu Petre, Nuță Dumitru și alții sînt sportivi, au idei interesante cu privire la organizarea sportului în uzină, să ne bizuim pe ei, să-i ajutăm să facă treabă.

Tudor Ion și încă mulți alții sînt capabili să-și vadă visul împlinit: o brigadă artistică cu un repertoriu îndrăzneț și plin de vervă, mereu nou.

Să învățăm să ne bizuim pe forțele noastre! Să nu așteptăm totul de-a gata. Să părăsim vechile tipare de muncă. Fiecare acțiune întreprinsă de organizație să aducă ceva nou și interesant care să poarte amprenta **inițiativei și pasiunii noastre.**

Bolboceanu Nicolae, în cîteva rînduri, după ce a pontat a fugit de la fabrică și s-a dedicat unor preocupări „personale".

Despre el nu s-a vorbit în adunare!

Despre Papa Ion nu s-a vorbit în adunare. Slăbuț, timid, închis, trece aproape neobservat. Prin ce se distinge totuși? Nimeni n-ar putea spune precis. Cu toate că de la prima vedere te izbește un amănunt. Se vede de altfel și din fotografie: freza, gen „creastă de cocoș". Rar am întîlnit o asemenea podoabă capilară la un turnător. De obicei, turnătorii te uimesc prin alte calități. Întotdeauna înclini să admiri iuțeala și îndemînarea, pasiunea și gingășia, aș spune, cu care-și modelează viitoarele lor creații. I-am văzut la lucru pe tovarășii de muncă ai lui Papa Ion. El se deosebea de ceilalți. Într-adevăr, punctual la serviciu, execută la timp lucrările încredințate, dar e uimitoare indiferența cu care muncește. Nu s-ar putea spune că nu-și îndeplinește norma. Dar n-are depășiri. Aceasta, cînd colectivul uzinei timp de doi ani și-a îndeplinit planul sistematic, la toți indicii.

Papa Ion își plătește regulat cotizațiile, participă la adunările U. T. M. Nimeni însă nu-și poate aminti să-l fi auzit vreodată luînd cuvîntul. Acest tînăr inert ar rămîne complect necunoscut dacă n-ar exista freza. Ea l-a ajutat să iasă din anonimat.

In rest, e un utemist „obișnuit". Așa gîndesc probabil și membrii comitetului și ceilalți utemiști. În sinea lor, au stabilit că e un turnător mediocru, față de activitatea obștească e pasiv, de prieten nu ți-l poți alege pentru că n-ai avea prea multe de discutat cu el și nimeni nu și-a mai bătut capul cu un om atît de „neînsemnat". De aceea, nici în adunare nu s-a vorbit despre el. Și totuși...

Și totuși și Papa Ion, e tînăr. Nu se poate ca singura lui pasiune în viață să se rezume la „impunătorul său moț". Nu se poate ca la cei 18—20 de ani cîți are să nu năzuiască — chiar dacă n-a mărturisit-o nimănui — spre o viață mai bogată în conținut, mai cuprinzătoare. Cum este posibil ca un colectiv comunist — cu preocupări atît de variate, ca al utemiștilor de la „Armătura" — să nu-și fi exercitat influența sa și asupra lui Papa Ion? Una din explicații ar fi indiferența utemiștilor față de Papa Ion și alții care-i seamănă. Dacă s-ar fi apropiat cu mai multă căldură și atenție de el, fără îndoială că ar fi reușit să-i trezească gustul pentru citit, pentru tehnica înaintată.

De multe ori, vorbim despre necesitatea muncii cu fiecare tînăr în parte, dar uneori acest lucru este înțeles îngust, doar în sensul repartizării mecanice a anumitor sarcini. Și, la adăpostul îndeplinirii formale a acestei însemnate îndatoriri, se pierde din vedere esențialul: trebuie muncit diferit cu fiecare tînăr în parte. Unuia e necesar să-i ajuți să-și dezvolte anumite însușiri, altuia să-i dovedești că truda de a-și aranja o impecabilă „creastă de cocoș" nu poate fi scopul unei vieți, pe al treilea să-l dezveți de băutură.

Mai multă căldură și grijă tovărășească față de tineri și atunci nu vom mai avea „spectatori", ci numai constructori pasionați și activi ai vieții noastre noi.

Pagină redactată de MARIETA VIDRAȘCU și PETRE ISPAS

Foto: R. COSTIN

Desene: A. LUCACI

21—28 MARTIE

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

1942. Să ne întoarcem gîndurile la anii războiului, atunci cînd pe cîmpul de luptă milioane de oameni luau parte la zdrobirea fiarei fasciste. In acel an ia ființă Consiliul Mondial al Tineretului. Tineri democrați, tineri ce luptau pentru a cîștiga pacea își uneau speranțele, la chemarea tineretului sovietic, pentru salvarea omenirii din noaptea fascismului. Și în 1943 cînd tunurile bubuiau din plin, cînd tineretul lumii își vărsa singele în apărarea unei cauze drepte, s-a sărbătorit, pentru prima oară, între 21—28 martie, Săptămîna Mondială a Tineretului.

Pe toate meridianele globului, se sărbătorește și în acest an Săptămîna Mondială a Tineretului.

Ce poate fi mai apropiat tineretului decît speranța în viitor, nădejdea de a trăi într-o lume în care pacea să fie atotstăpînitoare!

RĂZBOIUL NU ESTE INEVITABIL

Acțiunile de politică externă ale Uniunii Sovietice, ale R. P. Chineze și ale celorlalte state de democrație populară dau roade. **In ultima vreme s-a conturat o oarecare destindere a încordării internaționale.** Popoarele nu uită asemenea acțiuni ale Uniunii Sovietice ca dezvoltarea relațiilor prietenești cu R.P.F. Iugoslavia, încheierea tratatului de stat cu Austria, ca urmare a inițiativei U.R.S.S., stabilirea legăturilor diplomatice cu Germania occidentală. O deosebită însemnătate a avut-o în politica mondială vizitele în India, Birmania și Afganistan ale tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov. Aceste vizite au dovedit din nou posibilitatea de colaborare între state cu regimuri sociale deosebite, dar animate de dorința apărării păcii.

Consecventă politicii sale externe de pace, Uniunea Sovietică a manifestat în tot cursul anului trecut ca și în prezent o deosebită inițiativă în cele mai diferite probleme internaționale cum ar fi convocarea Conferinței de la Geneva a șefilor statelor celor patru mari puteri sau mesajele adresate de N. A. Bulganin președintelui Eisenhower prin care se propune încheierea unui tratat sovieto-american.

Politica sovietică servește apărării dorințelor celor mai fierbinți ale popoarelor lumii și tocmai de aceea opinia publică mondială o sprijină. **Astăzi există în lume o vastă „zonă a păcii" care cuprinde atît statele socialiste cît și statele nesocialiste iubitoare de pace din Europa și Asia. Această zonă cuprinde teritorii ale globului locuite de aproape un miliard și jumătate de oameni, adică majoritatea populației planetei noastre.**

In prezent există forțe sociale în stare să țină la respect pe eventualii agresori. Astfel, alături de statele lagărului socialist se găsesc țări care iau și ele atitudine activă împotriva războiului. De asemenea, mișcarea muncitorească din țările capitaliste ca și cea a partizanilor păcii s-a transformat în timpurile noastre, în factori care influențează viața internațională. **Tocmai de aceea, după cum a arătat tovarășul N. S. Hrușciov în Raportul prezentat la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., astăzi războiul nu mai este o fatalitate, el poate fi evitat prin lupta activă a maselor populare.**

Un rol deosebit în apărarea păcii îl are și mișcarea tinerilor partizani ai păcii, tinerii fiind în primul rînd sortiți de cercurile agresive occidentale pentru a deveni carne de tun. Așa că sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului va fi încă un prilej de afirmare a voinței de pace a tinerei generații a lumii.

SUCCESE ALE LAGĂRULUI SOCIALIST

Credința în posibilitatea evitării războiului își găsește confirmarea în politica de coexistență pașnică dusă de U.R.S.S., politică reafirmată cu ocazia lucrărilor de importanță istorică ale Congresului al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cu un uriaș interes sînt citite azi în întreaga lume documentele Congresului al XX-lea. Ele oferă un tablou grandios al succeselor Uniunii Sovietice în construcția comunismului și prezintă perspective de viitor necunoscute încă în istorie. Este deajuns de arătat că în 26 de ani Uniunea Sovietică, cu toate pierderile uriașe cauzate de război economiei ei naționale, și-a sporit producția industrială de peste 20 de ori în timp ce S.U.A., care se găseau în condiții deosebit de favorabile, și-au sporit producția numai de 2 ori și ceva. Iar în ansamblu industria lumii capitaliste nu a înregistrat nici măcar o asemenea creștere. Ca urmare a avîntului în muncă al maselor populare și a ajutorului Uniunii Sovietice, țările de democrație populară au depășit în măsură considerabilă ritmul de creștere a producției industriale din statele capitaliste. In țara noastră de exemplu, nivelul dinainte de război al producției industriale a fost depășit în 1955 de aproape trei ori. S-ar mai putea desigur cita și alte nenumărate date și cifre, toate dovedind superioritatea economiei socialiste asupra celei capitaliste.

Toate aceste succese își găsesc reflectarea și în viața nouă pe care tineretul o trăiește în aceste țări. Să dăm cuvîntul tinerei Marie Jeanne Bourguigon din Belgia care, într-un articol scrie: „Eu am trăit cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la București, festival care evocă pentru mine o atmosferă caldă de prietenie, un curent spontan de puternică simpatie. Bucureștiul este, sub un cer mereu albastru, o imensă frescă în culori vii; am cunoscut un tineret activ și dornic de viață. In fiecare piață o „Perinită" îndrăcită, în atmosfera plăcută a serii spectacole în minunate teatre în aer liber, plimbări în Cișmigiu... Dar în afară de toate acestea era viziunea progresului enorm și rapid făcut spre construirea unei vieți mai bune, posibilitatea de a constata că în cîțiva ani R.P.R. care nu avea practic industrie, a putut să prezinte într-o expoziție locomotive, tractoare, mașini agricole, mașini electrice și multe alte produse fabricate în propriile sale uzine. Bucureștiul este un tablou viu a ceea ce înseamnă lupta împotriva analfabetismului și ignoranței. De asemenea — și nu este cel din urmă — dreptul pentru întregul tineret de a studia în cele mai bune condiții posibile astfel ca el să se poată dezvolta sănătos"...

URZELILE CERCURILOR AGRESIVE INTERNAȚIONALE

Politica de militarizare a țărilor occidentale, cursa înarmărilor a avut ca efect scăderea considerabilă a nivelului de trai al populației muncitoare în țările capitaliste. Și astăzi această politică este continuată. In ciuda succeselor obținute pe calea destinderii încordării internaționale, cercurile agresive din Statele Unite continuă să-și întemeieze politica pe constituirea de blocuri, pe extinderea bazelor militare. In ciuda eșecurilor suferite, ele mai speră încă în succesele politicii „de pe poziții de forță". Astfel, la Paris a avut loc o consfătuire a comandamentului blocului Atlantic în care s-a pus din nou accentul pe folosirea armelor atomice, mijloc barbar de distrugere în masă. De asemenea recent s-a încheiat la Caraci, capitala Pakistanului, conferința Consiliului Pactului Asiei de sud-est cunoscut sub numele de S.E.A.T.O. Prin acest pact precum și prin tratatul de la Bagdad statele participante pe de o parte intenționează să-și intensifice pregătirile agresive, iar pe de altă parte puterile colonialiste urmăresc prelungirea dominației lor asupra unor țări asiatice și africane. Imperialiștii nu se împacă cu existența unor state independente, care au scuturat sau sînt pe cale să scuture jugul capitaliștilor americani, englezi sau francezi. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului nu poate fi însă oprită.

URMĂRILE POLITICII DE RĂZBOI — VIAȚA GREA A TINERETULUI DIN ȚĂRILE CAPITALISTE

Anii tinereții sînt ani ai avîntului, ai speranțelor. Dar pentru tînăra Gertrude de 18 ani din orașul Steyer din Austria este greu măcar să spere că va putea lucra ca asistentă la un dentist, așa cum a declarat unui corespondent al revistei „Tineretul lumii". Gertrude mai visează încă, speră. Dar Rocco Girasole nu se mai bucură azi nici măcar de acest drept. El nu va mai cunoaște zilele primăverii, nu va sărbători Săptămîna tinereții căci în urmă cu cîteva săptămîni Rocco a fost ucis de gloanțele poliției italiene în timp ce participa la o manifestație cerînd drepturi pentru tinerii muncitori agricoli. Dar nu numai Rocco Girasole și-a dat tributul de sînge luptei tineretului, ci și alți doi tineri dintre care unul de 17 ani și un băiat de 13 ani, grav răniți în cursul aceleiași manifestații. Nu departe de Italia, într-o insulă însorită, în Cipru, pe lîngă alți mulți tineri a fost ucis de colonialiștii englezi și tînărul Ialluris. El nu avea decît 18 ani.

Regii neîncoronați ai marilor monopoluri imperialiste și mai cu seamă cei din America se străduiesc să înșele în fel și chip pe oamenii muncii din țările lor ca și popoarele din țările coloniale înrobite. Pe de o parte, capitaliștii vor să împiedice cunoașterea adevărului despre țările socialiste. Pe de altă parte, ei vor să îmbrace racilele orînduirii hidoase bazate pe exploatarea omului de către om în „haine noi", de felul încercărilor ce au loc în prezent în S.U.A. pentru a găsi capitalismului o nouă denumire, de a-l boteza drept „capitalism popular" etc. Dar acestea sînt încercări zadarnice! Faptele rămîn totuși fapte!

Pe străzile orașelor capitaliste, pe ulițele prăfuite ale satelor, mii și mii de tineri vagabondează în căutarea unei bucăți de pîine. Revista franceză de tineret „L'Avantgarde" scria despre tînărul țăran Raymond Vildary de 24 de ani: „Dat fiind brațele și picioarele sale puternice, el poate să se „închirieze" pentru 630 franci pe zi. Da, pentru că aci totul se face după ochi. Tu ești voinic, meriți 630 de franci pe zi. Tu, băiete, ești cam slăbănog... nu meriți decît 300 de franci". Desigur — declară Raymond — am rămîne cu toți aici la țară, dacă am avea condiții bune de muncă... N-avem și noi o duminică la fel ca toți oamenii. Te scoli la 4,30 dimineața, te culci noaptea tîrziu... Zi de zi, noapte de noapte.

Nici situația tineretului studios nu este mai bună. O știre recentă din Germania occidentală arăta că din cei aproape 100.000 de studenți care frecventează cursurile universităților din R. F. Germană, 70.000 sînt obligați să presteze diferite munci auxiliare pentru a-și cîștiga banii necesari traiului și continuării studiului.

Aceasta este situația în țările capitaliste așa zis — înaintate. Dar în colonii și în țările dependente situația este și mai grea. Astfel în Iran unde tronează încă regii americani și englezi ai petrolului, 80 la sută din populație este analfabetă iar 60 la sută din țărani nu au nici un petec de pămînt, în timp ce unii moșieri posedă întinderi de pămînt mai mari decît toată Elveția.

Desigur că situația ar fi alta în multe țări capitaliste dacă imensele sume ce se cheltuiesc pentru înarmare ar fi destinate scopurilor civile. La 12 ianuarie a.c., președintele Eisenhower declara că în Statele Unite lipsesc 203.000 clase de școală. Pentru a le construi ar fi necesari 1250 milioane dolari, ceea ce ar însemna doar 2,4 la sută din bugetul militar al S.U.A.

MEREU MAI UNIȚI

In fața mizeriei, a lipsei de drepturi, tineretul democrat din țările robite capitalului rămîne cu brațele încrucișate? Nu. Astăzi, lupta pentru apărarea păcii se leagă strîns de lupta pentru drepturi, cuprinzînd mase mereu mai largi de tineret.

Mase mereu mai numeroase de tineret avînd convingeri politice, sociale sau religioase diferite se unesc în lupta pentru pace și un viitor mai bun. Aceasta este una dintre caracteristicele actuale ale mișcării democratice de tineret.

Organizatori ai acestei lupte sînt Federația Mondială a Tineretului Democrat și Uniunea Internațională a Studenților. Aceste două mari organizații internaționale sînt înconjurate de dragostea și respectul tineretului iubitor de pace din întreaga lume. 85.000.000 **de tineri din 97 de țări luptă sub stindardul F.M.T.D. în vreme ce în 1945, la înființare, Federația avea numai 30.000.000 de membri din 63 de țări.** Și, în rîndurile F.M.T.D. se găsesc organizații socialiste, comuniste, catolice, liberale sau unele cu preocupări sportive, turistice, culturale — fapt ce dovedește caracterul tot mai larg al Federației.

Pentru a ilustra activitatea bogată a Federației pusă în slujba idealurilor de pace și prietenie a tinerei generații a lumii, nu este nevoie să întoarcem prea multe pagini ale istoriei F.M.T.D., ci este de ajuns să ne referim la ultimii ani: Congresul Mondial al Tineretului, Festivalurile mondiale de la București și Varșovia, Conferința Internațională pentru Apărarea Drepturilor Tineretului, Intîlnirea internațională a tineretului de la sate, Intîlnirea tinerilor din țările europene împotriva C.D.E., campania de schimburi „Prin cunoaștere spre prietenie", Festivalul Tineretului din țările Americii de sud, Tabăra tineretului din țările nordice, crearea Fondului de solidaritate internațională a tineretului, vizitarea de către delegații ale F.M.T.D. a unor țări din Asia, Africa și Europa etc, etc. Și fiecare dintre aceste manifestații a însemnat un nou succes pe calea strîngerii unității tineretului pe plan național și internațional. Intîlnirea internațională a tineretului de la sate de pildă, a fost pregătită în peste 69 de țări, avînd loc 22 de conferințe naționale și regionale ca și mii de adunări locale. Sau Festivalul de la Varșovia. El a fost pregătit în zeci de țări de tineri de cele mai diferite convingeri. In Chile, din comitetul Festivalului au făcut parte tineri membri ai falangei (partidul catolic), ai partidului radical, socialiști, comuniști și tineri fără preocupări politice. Iar în Japonia, paralel cu Festivalul de la Varșovia a avut loc un festival național la care au participat 80.000 de tineri. Campania de pregătire a Festivalului a fost dusă de toate organizațiile importante de tineret printre care „Congresul tineretului din Japonia" care numără 3.000.000 de membri.

NOI INIȚIATIVE ALE F.M.T.D. ȘI U.I.S.

Programul de activitate al F.M.T.D. cuprinde anul acesta nenumărate inițiative. **O deosebită însemnătate o are intîlnirea tinerelor fete din Europa, care va fi organizată în vara acestui an la Paris și la care F.M.T.D. a invitat să participe toate organizațiile de tineret.** Va avea loc apoi un festival al tineretului din Asia, întîlniri ale tineretului ca, de pildă, cea a tinerilor din țările Baltice etc. „Vara prieteniei" va constitui un prilej de intensificare, în cursul verii acestui an, a schimburilor internaționale. De pe acum au și început pregătirile și revista „Tineretul lumii" publică în nr. 1 (1956) o scrisoare din Germania occidentală în care se vorbește despre activitatea tinerilor din această țară. Se vor întîlni din nou tineri din apus și răsărit, dovedind că interesele lor sînt comune, că așa numita „cortină de fier" e făurită în realitate de către acele cercuri agresive din apus, care pun piedici schimburilor internaționale.

Sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D., care a avut loc la Helsinki, a discutat și problema pregătirii celui de al VI-lea Festival. **După cum se știe, Festivalul va avea loc la Moscova în vara anului 1957. Desigur că Săptămîna Mondială a Tineretului va fi un bun prilej de popularizare a Festivalului de la Moscova menit să strîngă și mai mult unitatea tineretului lumii.**

Comitetul Executiv al F.M.T.D. **a subliniat că tocmai actualul moment internațional e favorabil trecerii la o nouă etapă în făurirea unei mișcări unite de tineret.**

Astăzi reiese și mai clar avantajele politicii de prietenie, de coexistență pașnică, avantajele contactelor între oameni de bună credință, chiar dacă n-au aceleași concepții politice.

Evenimente deosebite va cunoaște și mișcarea internațională studențească. **La ultima sesiune a Comitetului Executiv al U.I.S., care a avut loc la București, s-a stabilit ca Congresul Mondial al studenților să aibă loc la Praga între 26 august — 4 septembrie 1956.** Acest congres se pregătește de pe acum prin numeroasele contacte luate de U.I.S. cu cele mai diferite organizații studențești. O importanță deosebită în pregătirea acestui congres o va avea prima conferință a studenților din țările Asiei și Africii, care va avea loc între 5 și 10 mai la Bandung, în Indonezia. Se așteaptă participarea a 200 de delegați din 45 țări din Asia și Africa.

Desigur că sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului va fi un nou prilej pentru tineretul din întreaga lume pentru a-și intensifica lupta unită pentru pace și drepturi.

CUM VOM SĂRBĂTORI SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ A TINERETULUI

Tineretul patriei noastre sărbătorește și el, alături de tineretul democrat din întreaga lume, prima săptămînă a primăverii — Săptămîna Mondială a Tineretului.

Sărbătorirea acestei Săptămîni va fi încă un prilej pentru tineretul din fabrici și de pe ogoare, din școli și facultăți, de a-și intensifica munca în îndeplinirea sarcinilor istorice trasate întregului popor de Congresul al II-lea al P.M.R.

Raportul prezentat la Congres de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a arătat că problema centrală a industriei noastre este azi ridicarea neîncetată a productivității muncii. Tineretul patriei noastre răspunde acestei sarcini, luptînd de asemenea pentru îndeplinirea ritmică a planului de producție, pentru reducerea prețului de cost. Manifestațiile prilejuite de Săptămîna Mondială a Tineretului vor trebui să fie un bun prilej de popularizare a fruntașilor în producție, de extindere a experienței lor înaintate.

In sate se apropie în aceste zile campania de însămînțări de primăvară. Organizațiile U.T.M. au datoria de a mobiliza tineretul în această muncă, legînd întreaga lor activitate de transformarea socialistă a agriculturii.

Tinerii din școli și facultăți își intensifică munca la învățătură. Se pot organiza în această săptămînă analize ale activității cercurilor științifice și pe materii. In întreprinderi și la sate se pot organiza conferințe cu caracter tehnic și agrotehnic. Cu multă bucurie vor primi tinerii în mijlocul lor oameni de știință, tehnicieni, scriitori.

Stadioanele, terenurile de sport ne așteaptă; în această privință, inițiativa locală va avea un rol deosebit în organizarea a diferite competiții sportive în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Ca și în anii din urmă, Săptămîna Mondială a Tineretului va fi un prilej de afirmare a inițiativei locale în acțiuni de folos obștesc ca strîngerea fierului vechi, curățirea islazurilor, plantări de pomi, amenajarea terenurilor sportive etc.

Tineretul patriei noastre, educat de partid în spiritul internaționalismului proletar, găsește în Săptămîna Mondială a Tineretului un nou prilej de manifestare a solidarității și prieteniei cu tînăra generație a lumii. Săptămîna Mondială a Tineretului va fi încă o ocazie de manifestare a dragostei față de tineretul frate sovietic, față de gloriosul Comsomol leninist.

Legăturile noastre cu tineretul din întreaga lume, participarea la acțiunile F.M.T.D. și U.I.S. s-au intensificat în ultimul an. O delegație largă a tineretului romîn a participat la Festivalul de la Varșovia. Delegații ale tineretului nostru au participat la sesiunea Consiliului U.I.S. de la Sofia, la sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D. de la Helsinki. Se poate aminti că în ultimul an, nenumărați tineri de peste hotare au vizitat țara noastră, iar tineri romîni au participat la diferite congrese și tabere internaționale. Această activitate corespunde dorinței tineretului nostru, a organizației noastre de a promova un schimb activ cu tinerii din întreaga lume, dornici de pace, indiferent de concepțiile lor politice, sociale sau religioase.

Cu ocazia Săptămînii Mondiale se pot organiza panouri cu fotografii și scurte informații de peste hotare, pot avea loc reuniuni în care tovarășii întorși din străinătate să povestească tinerilor despre vizitele lor, delegații la Festivalul de la Varșovia pot povesti din amintirile lor de la această măreață sărbătoare.

Sărbătorind prin muncă avîntată Săptămîna Mondială a Tineretului, obținînd rezultate mai bune în producție, la învățătură, aducem cea mai bună contribuție la cauza păcii.

Salut de luptă tineretului lumii, tineretului luptător pentru pace și un viitor luminos!

Sanatoriul de noapte „Minerul"

La Amina ca și în întreaga țară pentru mineri s-au clădit blocuri și cluburi, s-au amenajat dispensare și creșe s-au îmbunătățit condițiile de lucru în galeriile subterane, s-a ridicat mult nivelul de trai.

Printre numeroasele realizări din Anina cu care se mîndresc minerii se numără și sanatoriul de noapte. Din apropierea gării, o cărăruie urcă pînă la frumoasa clădire a sanatoriului de noapte „Minerul", așezată în mijlocul brazilor înalți, departe de zgomotul orașului.

Ordinea și curățenia domnesc pretutindeni în sanatoriu. In holul mare, căminul uriaș răspîndește o căldură plăcută. Muzica transmisă de difuzor încîntă auzul, iar minerii joacă șah, calculînd cu răbdare fiecare mișcare, sau sînt adînciți în lectura unei cărți sau a unui ziar.

Din hol se deschid numeroase uși spre restul încăperilor. Dormitoarele sînt spațioase, confortabil mobilate cu paturi și fotolii odihnitoare.

La cabinetul medical bine dotat, minerii sînt supuși unui minuțios examen medical.

Minerilor li se asigură o mîncare gustoasă și bogată în vitamine și calorii.

Toate aceste condiții asigură minerilor o odihnă plăcută. Iată de ce, minerii fruntași, utemiștii Sandor Petru, Telescu Matei, Băutură Grigore, tovarășele Petre Cecilia, Ivănescu Domnica, precum și minerii vîrstnici Rusu Ion, Miclea Ion și alții care au fost îngrijiți în acest sanatoriu vin aici cu multă plăcere.

In fiecare zi după terminarea schimburilor de lucru, grupuri de mineri tineri și vîrstnici urcă pe cărăruie spre sanatoriul de noapte. Ei sînt veseli și grija pentru ziua de mîine nu le umbrește fruntea. Acest lucru ne dovedește odată în plus că în zilele de azi viața minerilor a devenit mai bună, mai fericită.

Corespondent
AURELIAN CIURDEA

In comuna Boroaia, raionul Fălticeni, își duc activitatea o serie de unități sanitare: un dispensar cu staționar pentru copii, o casă de nașteri cu zece paturi, un dispensar pentru adulți și un punct farmaceutic de gradul II.

In clișeu: Copilul țărăncii muncitoare Elisabeta Ungureanu este supus de către dr. Georgeta Scripcaru și sora Maria Oprea obișnuitului control medical. Foto: AGERPRES

Făuritorii utilajului greu petrolifer

In unele locuri țițeiul „s-a ascuns" la adîncimi foarte mari. Dar petroliștii l-au aflat. Au pornit pe urmele lui ca să-l silească să iasă prin conducte la suprafață. Dar pentru că și adîncimea e mare, petroliștii s-au înarmat cu instalații noi, puternice, cu care vor ajunge sigur la locul de „refugiu" al țițeiului. Instalațiile de foraj de mare adîncime care-și fac apariția pe meleagurile schelelor petrolifere sînt construite în uzinele „1 Mai" Ploești. Constructorii de utilaj petrolifer au venit în ajutorul petroliștilor. Sînt multe resurse ce trebuiesc date în folosință. Noi am terminat cincinalul cu mai multe rezerve petrolifere decît aveam în anul 1950. Acum oriunde s-ar ascunde țițeiul, petroliștii vor putea să-l scoată la lumină. Ei au la îndemînă noile instalații. Simt alături umărul făuritorilor de utilaj de la uzinele „1 Mai" din Ploești.

Rîndurile care urmează vorbesc despre cîteva aspecte din munca însuflețită a metalurgiștilor ploeșteni.

Pompa triplex

Sapa condusă de turbină pătrunde cu repeziciune prin marnele subterane, făcîndu-și loc spre stratul de țiței. Maistrul, privind la cablul ce se desfășura continuu și destul de repede se gîndea cu satisfacție că peste cîteva zile va termina. Dar deodată...

— Meștere, s-a oprit pompa — anunță gîfîind de alergătură podarul.

Maistrul, stînd cu mîna pe frînă, simțise și el că turbina nu mai merge ca înainte. Era limpede. Cu o singură pompă vor avansa greu. Debitul de noroi dat de ea e mic și turbina merge încet, avansează încet, se lungește timpul de foraj. Ce să facă? Altceva nimic, decît să aștepte pînă se va repara pompa a doua. Gîndindu-se la asta, maistrul spuse cu obidă:

— Oare mult timp ne-or mai necăji pompele astea?

★

La standul de probă al secției Mecanica 1 din uzinele „1 Mai" Ploești, se află un nou agregat realizat în țara noastră: pompa triplex. Dar care-i istoria acestei pompe ce a produs atîta vîlvă în uzină și va produce mai multă încă în schele?.

Planurile și documentația tehnică au fost făcute de către un birou de constructori din țara noastră. La uzinele „1 Mai" agregatul a fost pus în fabricație și, firește, ca orice lucru nou a produs emoții, bătaie de cap făuritorilor de utilaj petrolifer. Mai ales axul cotit a pricinuit multe discuții. Cum să-l facă? Să-l forjeze? Deocamdată nu-i chip. Necesită lucru mult, material și mai mult și în plus se pot ivi pe drum nenumărate necazuri. Dar atunci? Să-l turnăm, a fost răspunsul. La turnătoria de oțel s-a discutat cum să fie turnat și cine să-i facă tiparul.

— Terecoasă — a spus un maistru.

— Da, Terecoasă, au încuviințat și ceilalți.

Și iată-l pe utemistul Terecoasă Stelian ascultînd atent indicațiile unui inginer. Apoi s-a apucat vîrtos de treabă. Mai întîi s-a gîndit la contracție. Dacă n-am grijă, — și-a zis el — se strîmbă axul și n-am făcut nimic. Așa că fii atent, Stelică, să nu mă dai de rușine — se îndemnă singur.

Și Stelică nu l-a făcut de rușine.

Forma a fost închisă și dusă la uscătorie. Apoi în sectorul de turnare. S-a oprit asupra ei o oală și lichidul a început să se reverse în formă alergînd prin toate cotloanele ei, umplînd tot spațiul. Cînd axul a fost scos din îmbrăcămintea sa de pămînt ars, turnătorii l-au privit ca pe un nou născut. Țînărul negricios la față și vînjos la trup se dovedise încăodată a fi priceput în meseria sa.

Prima pompă a fost montată și pusă pe standul de probă. A dat rezultatele așteptate. Apoi alta, și încă alta i-a luat locul. Noile pompe înlătură deficiențele pompelor Duplex și pe măsură ce ele sînt instalate la sonde, o mare parte din necazurile maiștrilor sondori se sfîrșesc.

Troliul T. F. 18

Un agregat nou a ieșit pe porțile uzinelor „1 Mai" avînd ca destinație una din schelele petrolifere. Este troliul de mare adîncime T.F. 18. Troliul acesta s-a născut în aceeași secție cu fratele său R. 2500. Ultimul merge bine la adîncimi mici. Are el însă un beteșug: frînele-i sînt manuale. T.F. 18 este un troliu pentru foraj la mari adîncimi. E firesc să fie înzestrat cu noi calități. Frînele lui sînt hidraulice, mosoarele de un tip nou și au acționare automată. T.F. 18 are o viteză mare. Și asta înseamnă un timp mai mic pentru extragerea și introducerea garniturilor de foraj.

La pupitrul de comandă

In secția Mecanica 1 muncitorii au făurit un pupitru. Un pupitru de forma celui care se află în fața conferențiarilor și profesorilor, care-și expun prelegerile și conferințele. Numai că pupitrul din metal e prevăzut cu niște pîrghii și butoane. Ce-i cu el? De la acest pupitru va conduce maistrul sondor întreaga instalație de foraj la mare adîncime. Maistrul nu va mai fi nevoit să strige.

— Pornește pompele!

— Oprește pompele!

Trebuie pornite pompele? Le pornește. Cum? Simplu. Sucește o pîrghie. Trebuie pornite motoarele? La fel. Apasă pe un buton. Frînele vor fi acționate tot automat, de la pupitru. Cîtă deosebire între munca unui maistru de la o sondă obișnuită și cea a unui maistru de la o sondă de mare adîncime! Prima, omul care stăpînește prin forța sa fizică utilajul pe care-l conduce. A doua, omul care conduce instalația cu ajutorul mecanismelor.

Vasile Pascu și băieții săi

Comunistul Vasile Pascu, șeful unei echipe de montatori din secția Mecanica 1, este cunoscut pentru realizările sale. Dar renumele și l-a cîștigat în munca cu oamenii. Mulți tineri au trecut prin echipa sa. Unii aveau firi liniștite, alții îndărătnice, iar alții olocotitoare. Și Vasile Pascu a găsit calea ce duce spre sufletul fiecăruia ajutîndu-i să devină muncitori destoinici. Printre aceștia este și utemistul Cucu Gheorghe. Prin 1950, Cucu nu se prea ținea de treabă. A lucrat la o freză, la o raboteză, apoi la montaj. Pe unde lucra, oamenii se plîngeau de el. Pascu a hotărît să-l ia în echipa sa. La început a crezut că poate să-l îndrepte prin constrîngere. Dar n-a mers. Cucu făcea scandal. Atunci, șeful de echipă a ales o altă cale. A început să stea de vorbă cu el, să-i arate lucruri noi în meserie, să discute împreună probleme de muncă. Tînărul a văzut în comunistul Vasile Pascu un prieten mai mare și a început să se schimbe. Nu după mult timp a devenit unul dintre cei mai harnici muncitori din echipă.

Mai anul trecut a venit în această echipă un tînăr pe nume Opriș Constantin. Opriș ăsta era un băiat dezghețat, dar nu-i plăcea munca. Sosea trenul la 7 fără un sfert în gară, el tot la 8 ajungea în uzină. Dar nici la locul de muncă nu prea ședea. Lua o cheie în mînă și pleca hai-hui prin secție. Cînd aveai treabă cu el, ia-l de unde nu-i. Tîrziu, cînd se sătura de hoinăreală, venea și el.

— Umbli hoinar? îl întreba Pascu.

— Nu... am fost pînă la strungărie, — răspundea el cu un aer de nevinovăție.

— Păi, în timpul lucrului? îl întreba altul,

— Dar cînd? întreba el la rîndu-i, mirat că cel care l-a întrebat se gîndește, poate, că se plimba numai în timpul liber.

— Dar de ce pleci cu cheia în mînă? îl întreabă șeful de echipă.

— Păi dacă mă vedea cineva cu mîna goală, mă întreba de ce mă plimb.

— E „diplomat" plimbărețul nostru — zise Cucu. Băieții s-au pornit pe hohote. Opriș se oțărî.

— Eu plimbăreț?

— Doar n-om fi noi.

— N-am să mai fiu.

— Intîi să te faci băiat de treabă și apoi vom vedea.

Și azi așa, mîine așa, mai cu vorbă bună, mai cu glume usturătoare, Opriș s-a făcut băiat bun. Cînd era vorba de vreo treabă era primul.

— Cine duce unitatea asta la probă?

— Eu, sărea Opriș. Oamenii îl priveau mirați pe băiatul ăsta harnic, căruia pînă mai ieri i se zicea plimbărețul pentru năravurile sale. De curînd, Opriș a plecat în armată. Despărțirea a fost emoționantă.

— Tovarășe Pascu, îți mulțumesc mult. M-ai ajutat să devin om. Te rog să mă ierți pentru necazurile pe care ți le-am făcut. Și vouă fraților vă mulțumesc. Să știți că n-am să vă uit!

Comunistul Vasile Pascu era bucuros și se simțea și el emoționat. Incă un om care se schimbase sub ochii lui, sub ochii colectivului.

In această mare uzină nu se făuresc numai mașini noi, moderne, ci mai ales oameni, oameni noi, minunați ai tehnicii înaintate.

ION ȘINCA

Tînăra gardă a scriitorilor patriei noastre

O revistă literară în plin progres

Nivelul calitativ al unei publicații poate fi apreciat după felul în care oglindește cît mai complex sectorul de viață căruia se adresează și pe care-l reprezintă, după fidelitatea imaginii pe care o oferă despre acest sector. Ni se pare că sumarul numărului 2 pe anul 1956 al revistei „Tînărul Scriitor" este foarte elocvent în ceea ce privește creșterea acestei reviste, tocmai fiindcă reflectă îndeaproape efervescența existentă în viața noastră literară în preajma consfătuirii pe țară a tinerilor scriitori, bilanțul rodnic cu care se prezintă în fața consfătuirii schimbul de mîine al inginerilor de suflete din patria noastră.

Ultimul număr al „Tînărului Scriitor" se face remarcat de la prima vedere prin abundența și varietatea de material răspunzînd aproape cerințelor cititorilor, interesului lor pentru cele mai diferite probleme ale literaturii. In revistă sînt reprezentate și proza și poezia și teatrul, critica și istoria literară; aflăm, răsfoind-o, pagini de antologie din Françoys Villon, note și prezentări, epigrame, o interesantă rubrică „Inceput de drum", consemnînd debutul a doi tineri poeți, reproduceri de poezii din presa de provincie, precum și un „Carnet sovietic" care oferă sfaturi prețioase din experiența de scriitor a lui Konstantin Fedin.

Grupajul de deschidere „Ancora sus!", se organizează în jurul unei idei cu o semnificație largă, aceea a depășirii uceniciei, a pornirii cu propriile forțe pe drumul greu dar plin de frumusețe al creației. **Aici găsim semnăturile lui Ștefan Ureș, Rusalin Mureșanu, Violeta Zamfirescu, Mihaela** Monoranu, Florin Mugur, Ion Acsan și alții. Alexandru Andrițoiu, care încadrează la început și la sfîrșit grupajul cu cîte o poezie, imprimă semnificației esențiale a acestei suite mîndria tînărului poet, dubla mîndrie de participant la zidirea vieții noi și de cîntăreț al acestei mărețe construcții:

„Ci ni s-au dat și nouă sub mîndre constelații, / Sub mîndre constelații s-o-nfiorăm, cîntînd, / Tineri aezi ai slavei acestei generații, / Cu pasul nou ce lasă tipare-n vechi pămînt".

Gustînd din plin umorul amintirilor din școală ale lui Al. O. Todoreanu, cititorul are prilejul apoi de a cunoaște piesa într-un act a Mirei Iosif: „Peste munți". Nu putem decît să salutăm inițiativa de a scrie și a publica asemenea lucrări scurte, dovedindu-se în acest fel că în orice gen restrîngerea, diferența de spațiu nu impietează cîtuși de puțin asupra nivelului artistic.

Deși subiectul nu este dintre cele mai puțin abordate, conflictul capătă o mare intensitate prin înfruntarea puternică a eroilor principali bine realizați. Este mai puțin important că tînăra doctoriță Otilia Murărașu vine să lucreze într-un sat oarecare din Munții Apuseni, dornică de a uita o dezamăgire sentimentală. Ceea ce dă consistență personajului este poziția înaintată pe care se plasează — plină de dragoste față de oamenii muncii, reușind să triumfe asupra cinismului și blazării doctorului Orlea. Otilia întîmpină de la început greutăți, primul ei pacient — un copil — moare, dar Mira Iosif are meritul de a fi creat chipul frumos al acestei fete nu pe linia minimei rezistențe, nu pe un fundal trandafiriu, ci în mijlocul greutăților vieții pe care eroina ei se hotărăște să le întîmpine cu dîrzenie. Aceasta servește drept deschidere de perspectivă pentru activitatea ei viitoare.

O altă apariție ce merită a fi salutată în acest număr o constituie poeziile Doinei Sălăjan însoțite de o prezentare semnată de Mihu Dragomir. Aceste poezii ni se par reprezentative pentru orientarea tot mai bună a tinerei și talentatei poete:

„Nu, nu mi-i dată-această resemnare. / (Mă contrazic adesea? E firesc) / Am scris de moarte-odată mi se pare... / Dar viața m-a robit și o iubesc".

recunoaște ea în acest sens.

Un îndreptățit interes provoacă de asemenea publicarea în acest număr a fragmentului din nuvela „Intoarcerea" de Ioana Munteanu. Interesul este generat pe de o parte de îndrăzneala autoarei în abordarea problemelor vieții intime a eroilor, în plasarea în centrul acțiunii a desfășurării dragostei între Pavel Hedeșiu și Drina. Nu mai puțin meritorii sînt însă și calitățile analitice ale autoarei care dovedește că știe să se conducă cu o siguranță prețioasă pe cărările deloc simple ale psihologiei eroilor ei. Din păcate, acești eroi sînt, pare-se, încă destul de puțin ancorați în realitatea noastră prezentă; este destul de vagă trăirea lor în viața socială, în afara pereților casei conjugale. Poate că și alte nelămuriri ale cititorului s-ar putea lichida într-o apropiată lectură a întregii nuvele.

Povestirea „Pămîntul spînzuratului" a lui Pop Simion ne ajută să ne complectăm imaginea despre lumea eroilor acestuia, oameni puternici care biruie, în condițiile vieții noastre noi, stihiile ce păreau altă dată de neînfrînt.

Critica literară este reprezentată în acest număr prin lucrările: „Poezia zilelor noastre" de Dumitru Micu și „Glasuri noi" de Mihai Gafița. Ajutîndu-ne să obținem o privire de ansamblu asupra mișcării noastre poetice, studiul lui Dumitru Micu, deși rezervă un spațiu lărgit creației tinerilor poeți nu adîncește analiza operei celor mai reprezentativi dintre aceștia, tratîndu-i cam în bloc. Articolul lui M. Gafița are meritul de a se ocupa de unele culegeri de lucrări ale tinerilor, publicate de cercuri literare din provincie, lucrări care n-au prea fost băgate în seamă pînă acum de presa și critica din Capitală, deși păcătuiește prin lipsa unui profil mai precizat și plutește în general, neavînd destule abordări mai concrete a problemelor.

Un folos incontestabil îl aduce micul îndrumar „Despre măiestrie și formalism", pe care-l publică în ajutorul începătorilor la „Poșta Tînărului Scriitor" poetul Demostene Botez.

In ansamblu: un număr bogat, multilateral, plin. Mai multă personalitate în proză și în poezie, mai puțină în critică. In tot cazul, se observă o creștere evidentă, un efort manifest de a contribui la progresul pregătirilor consfătuirii pe țară a tinerilor scriitori. Nu putem ura decît noi și tot mai însemnați pași înainte revistei care își face un titlu de glorie în a călăuzi cu dragoste și pricepere activitatea ucenicilor în ale literaturii.

MIRCEA ANDREI

BOLESLAW BIERUT

Mitingul de doliu de la Moscova

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 martie, oamenii muncii din Moscova au condus pe ultimul său drum pe Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

In sala Coloanelor orchestra intonează marşuri funebre. La ora 10,10 în garda de onoare intră tovarăşii N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, A. B. Aristov, N. I. Beleaev, P. N. Pospelov; I. Berman, I. Cyrankiewicz, F. Mazur, E. Ochab, A. Zawadski, membrii delegaţiei polone, W. Lewikowski, ambasadorul Republicii Populare Polone la Moscova, mareşalul Ciu De, reprezentant al marelui popor chinez.

Conducătorii partidului şi guvernului sovietic împreună cu tovarăşii polonezi ridică apoi sicriul cu corpul neînsufleţit al lui Boleslaw Bierut şi ies din Casa Sindicatelor. In faţa Casei Sindicatelor îi întîmpină şirurile nemişcate, într-o perfectă aliniere, ale gărzii militare de onoare. Sicriul este aşezat într-un automobil special care se îndreaptă apoi, traversînd strada Gorki şi şoseaua Leningrad, spre Aeroportul Central. Sicriul este urmat de membri ai delegaţiei polone, de membri ai ambasadei polone, de rudele şi prietenii defunctului, de conducători ai partidului şi guvernului sovietic, de miniştri, de activişti ai organizaţiei de partid din Moscova şi ai Sovietului Moscova, de generali şi amirali ai forţelor Armate ale Uniunii Sovietice, de reprezentanţi ai organizaţiilor sindicale din Moscova.

Aproximativ 20.000 de locuitori ai Moscovei s-au adunat la aeroport pentru a lua parte la mitingul de doliu închinat memoriei tovarăşului Bierut.

Sicriul este aşezat pe un postament înconjurat de coroane de flori. La tribună urcă conducătorii partidului comunist şi ai guvernului sovietic, membrii delegaţiei poloneze.

Mitingul de doliu al oamenilor muncii din Moscova este deschis de tov. E. A. Furţeva, secretar al C.C. şi al Comitetului orăşenesc Moscova al P.C.U.S.

Tov. Furţeva dă cuvîntul lui N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Tovarăşi!

Astăzi conducem pentru ultima cară de aici, de la Moscova, pe prietenul nostru scump şi de neuitat, tovarăşul Boleslaw Bierut.

Nu odată l-am întîmpinat şi l-am condus pe acest aeroport pe tovarăşul Bierut. De acum înainte nu-l vom mai putea vedea în mijlocul nostru. Moartea l-a smuls din rîndurile noastre pe acest om minunat, eminent om politic şi de stat al epocii noastre.

Sîntem alături de poporul polonez în durerea pricinuită de această pierdere grea şi neaşteptată. In numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi al guvernului sovietic, în numele întregului popor sovietic exprimăm condoleanţe sincere Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi poporului polonez frate.

Poporul sovietic şi oamenii muncii din celelalte ţări îl cunosc pe Boleslaw Bierut ca pe un militant remarcabil al mişcării comuniste internaţionale, care şi-a închinat întreaga viaţă cauzei slujirii clasei muncitoare.

Boleslaw Bierut a fost un militant atît de înzestrat şi de multilateral încît este greu să se găsească cuvinte potrivite pentru a zugrăvi trăsăturile sale spirituale. Nu se poate însă să nu subliniem principala sa trăsătură. Mă gîndesc la fidelitatea nemărginită a tovarăşului Bierut faţă de marxism-leninism, precum şi la profundul său ataşament faţă de ideea internaţionalismului proletar.

Tovarăşul Bierut chema neîncetat pe membrii Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi pe toţi oamenii muncii din Polonia să întărească solidaritatea frăţească cu popoarele Uniunii Sovietice, cu marele popor chinez, cu toate ţările de democraţie populară, cu clasa muncitoare şi partidele frăţeşti din ţările capitaliste. El a fost totodată un mare patriot al ţării sale, Polonia.

In anii ocupaţiei hitleriste, tovarăşul Bierut a fost unul din principalii organizatori ai luptei poporului polonez pentru eliberarea naţională şi socială, iar după izgonirea cotropitorilor hitlerişti a făcut parte din nucleul conducător al statului polonez şi şi-a închinat toate forţele şi tot talentul cauzei creării Poloniei noi.

Oamenii muncii din Polonia populară au obţinut mari succese în toate domeniile construcţiei economice şi culturale. Un merit de nepreţuit îi revine în această privinţă lui Boleslaw Bierut — organizator talentat al construirii Poloniei socialiste.

Poporul sovietic îl cunoaşte pe Boleslaw Bierut ca prieten credincios al Uniunii Sovietice şi partizan activ al prieteniei polono-sovietice.

Tovarăşul Bierut a subliniat întotdeauna şi cu orice prilej necesitatea prieteniei dintre popoarele Poloniei şi Uniunii Sovietice. Nimeni şi niciodată, arăta el într-una din cuvîntările sale, nu va zdruncina această prietenie încercată în focul unor mărețe evenimente istorice şi care se sprijină pe ajutorul frăţesc reciproc şi pe colaborare.

Tovarăşul Bierut a vorbit despre prietenia dintre Polonia Populară şi Uniunea Sovietică şi în ultima sa cuvîntare, rostită la Congresul al 20-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Tovarăşi!

Am avut prilejul să mă întîlnesc de foarte multe ori cu tovarăşul Bierut în prima perioadă a creării Poloniei noi. Atunci, în zilele grele, era deosebit de limpede că în faţa noastră stă un mare om de stat şi politic, strîns legat de masele populare şi care ştia să privească departe, înainte.

Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi poporul polonez au pierdut în persoana tovarăşului Bierut pe un eminent organizator al luptei pentru construirea socialismului, un luptător hotărît, care şi-a consacrat fără preget întreaga sa viaţă slujirii măreţei cauze a comunismului.

Nu ne îndoim că în aceste zile grele clasa muncitoare şi oamenii muncii din Polonia se vor uni şi mai strîns în jurul conducătorului lor încercat — Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi în jurul guvernului lor.

Boleslaw Bierut era un om cu mult farmec personal, excepţional de modest, neînfricat şi curajos în lupta cu duşmanii poporului polonez, principial, şi ferm acolo unde era necesar; el a trăit o viaţă luminoasă şi glorioasă, care va servi ca exemplu însufleţitor tuturor luptătorilor pentru comunism şi pentru fericirea popoarelor.

Chipul luminos al tovarăşului Bierut va trăi în inimile oamenilor muncii.

Adio, scumpul nostru prieten şi tovarăş de luptă!

★

Apoi ia cuvîntul S. D. Orlov, secretar al Comitetului raional de partid Lenin din oraşul Moscova.

După cuvîntarea tovarăşului Orlov se dă cuvîntul lui V. G Blajenov, şeful depoului staţiei Moscova-Triaj a căii ferate Riazan.

In încheiere ia cuvîntul tov. A. Zawadski, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, membru al Biroului Politic al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Cuvîntarea lui A. Zawadski

După ce a subliniat că prin moartea tovarăşului Bierut, poporul polonez şi Partidul Muncitoresc Unit Polonez au suferit o mare pierdere, A. Zawadski a spus:

Tovarăşul Boleslaw Bierut şi-a consacrat întreaga sa viaţă — viaţă de înflăcărat revoluţionar — luptei pentru victoria clasei muncitoare, pentru puterea muncitorilor şi ţăranilor, iar în ultimii 12 ani pentru consolidarea democraţiei populare şi a construcţiei socialiste în Polonia, pentru întărirea colaborării întregului nostru lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului în frunte cu marea şi frăţeasca Uniune Sovietică.

Tovarăşul Bierut va rămîne în amintirea poporului polonez ca o întruchipare a patriotismului fierbinte, a dragostei faţă de patria sa şi a unui profund internaţionalism proletar. De numele tovarăşului Bierut este indisolubil legată dezvoltarea multilaterală a frăţiei şi colaborării strînse între popoarele noastre, consfinţită prin lupta comună plină de abnegaţie a revoluţionarilor ţărilor noastre de-a lungul multor decenii. Această frăţie a deschis poporului polonez calea spre libertate şi independenţă. Această frăţie este chezăşia întăririi continue a forţei statelor noastre, chezăşie a înfloririi continue a popoarelor noastre, frăţeşti.

Dragi prieteni! Sîntem profund mişcaţi de sentimentele de dragoste şi prietenie sinceră cu care oamenii muncii din Moscova şi marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice cinstesc memoria tovarăşului şi prietenului nostru de neuitat, Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al partidului nostru.

Ducem în patrie, dragi tovarăşi sovietici, aceste sentimente calde ale solidarităţii şi simpatiei voastre frăţeşti. Aceste sentimente vor uni şi mai mult popoarele noastre şi vor întări tot mai mult forţele invincibile ale socialismului.

★

Mitingul a luat sfîrşit. Orchestra intonează imnurile de stat ale Republicii Populare Polone şi Uniunii Sovietice. Sicriul este ridicat de pe postament împreună cu coroanele de flori şi este aşezat în avion.

Ultimele clipe de rămas bun Avionul porneşte pe pista de decolare Mii de locuitori ai Moscovei, cu capetele descoperite îi adresează ultimul lor salut. La ora 11,10 avionul se înalţă spre cerul albastru, îndreptîndu-se spre Varşovia.

Avionul cu corpul neînsufleţit al lui Boleslaw Bierut a sosit la Varşovia

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — PAP. transmite: La 14 martie a fost adus la Varşovia sicriul cu corpul neînsufleţit al marelui fiu al poporului polonez, Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Pe aerodromul central Okecie au venit A. Zawadski, I. Cyrankiewicz, K. Rokossowski, E. Ochab. Z. Novak, H. Mino, I. Berman. F. Jojwiak, F. Mazur, W Dworakowski, R. Zambrowski, membri ai Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez; W. Matwin, J. Morawski, secretari ai Comitetului Central al P.M.U.P.; membri ai guvernului şi ai Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, membrii comisiei guvernamentale pentru organizarea funeraliilor tovarăşului Boleslaw Bierut. Erau de faţă I. S. Koniev, mareşal al Uniunii Sovietice şi P. K Ponomarenko, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia, membri ai delegaţiei guvernamentale sovietice, şefi şi membri ai reprezentanţelor diplomatice.

Pe aerodrom au venit peste 10.000 de oameni ai muncii

Ora 12,45, ora Varşoviei. Avionul aterizează

Orchestra intonează imnul partidului, „Internaţionala".

Procesiunea funebră porneşte încet de la aerodrom spre sediul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Zile de doliu naţional în R. P. Polonă

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — PAP. transmite: In legătură cu încetarea din viaţă a lui Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliul de Stat şi guvernul Republicii Populare Polone au hotărît ca zilele de 13, 14, 15 şi 16 martie 1956 să fie decretate zile de doliu naţional

De la comisia pentru organizarea funeraliilor lui Boleslaw Bierut

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — P.A.P. transmite: Comisia pentru organizarea funeraliilor lui Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a anunţat:

Pentru ca populaţia să-şi poată lua rămas bun de la Boleslaw Bierut, sicriul va rămîne în clădirea Comitetului Central al P.M.U.P. în zilele de 14 şi 15 martie.

Funeraliile lui Boleslaw Bierut vor avea loc la 16 martie.

Delegaţii străine sosite la Varşovia

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — PAP. transmite: La 14 martie a sosit la Varşovia o delegaţie a Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez şi guvernului R. P. Chineze, în frunte cu mareşalul Ciu De.

TIRANA 14 (Agerpres) — A.T.A. transmite:

La 14 martie a plecat la Varşovia pentru a participa la funeraliile lui Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, o delegaţie albaneză în frunte cu Enver Hojda, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Albania.

BERLIN 14 (Agerpres) — A.D.N. transmite: Delegaţia C.C. a Partidului Socialist Unit din Germania şi guvernului R. D Germane care va participa la funeraliile lui Boleslaw Bierut, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, este condusă de Herman Matern, membru în Biroul Politic al C.C. al P.S.U.G.

Telegrame de condoleanţe trimise C. C. al P.M.U.P. şi Consiliului de Miniştri al R. P. Polone

VARŞOVIA 14 (Agerpres). — Din toate colţurile lumii sosesc la Varşovia, pe adresa Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a Consiliului de Miniştri şi a Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, telegrame de condoleanţe în legătură cu încetarea din viaţă a marelui fiu al poporului polonez, eminent activist al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez — tovarăşul Boleslaw Bierut.

Au fost trimise telegrame de condoleanţe de către: Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Prezidiul Sovietului Suprem al R.S.F.S.R., Comitetele Centrale ale partidelor comuniste, consiliile de miniştri şi prezidiile sovietelor supreme ale republicilor sovietice socialiste, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez, preşedintele Republicii Populare Chineze — Mao Ţze-dun, preşedintele Comitetului permanent al Adunării reprezentanţilor populari din întreaga Chine — Liu Şao-ţi şi premierul Consiliului de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze — Ciu En-lai, Comitetul Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, guvernul şi preşedintele Republicii Cehoslovace, Comitetul Central al Partidului Socialist Unit din Germania şi guvernul Republicii Democrate Germane, conducerea Partidului Comunist din Germania, Comitetul Central al Partidului Comunist din Bulgaria, Prezidiul Adunării Populare şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria, Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Prezidiul Adunării de Stat a R. P. Ungare şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Ungare, Comitetul Central al Partidului Muncii din Albania, Prezidiul Adunării populare şi Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Albania, Comitetul Central al Partidului Popular Revoluţionar din Mongolia, Consiliul de Miniştri şi Prezidiul Marelui Hural Popular al Republicii Populare Mongole, Comitetul Central al Partidului Comunist Francez, Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie, Comitetele Centrale ale Partidelor Comuniste din Finlanda, Danemarca, Suedia, Norvegia şi de către celelalte partide comuniste şi muncitoreşti frăţeşti.

Şefii ambasadelor şi misiunilor statelor, acreditaţi în Republica Populară Polonă, i-au exprimat lui S. Skrzeszewski, ministrul Afacerilor Externe al R. P. Polone, condoleanţele lor în legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Bierut, primul secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Ziarul „Politika" anunţă că preşedintele Iugoslaviei, Iosip Broz-Tito, a adresat preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Polone, J. Cyrankiewicz, următoarea telegramă:

In legătură cu moartea tovarăşului Boleslaw Bierut, conducător de stat şi politic al Poloniei, vă rog să primiţi sincere condoleanţe din partea Vecei executive Federative şi din partea mea personal.

La Ambasada R. P. Polone din Bucureşti

Vestea încetării din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut a îndurerat adînc pe oamenii muncii din întreaga ţară.

La Ambasada R. P. Polone se perindă, într-un cortegiu impresionant, muncitori şi tehnicieni din fabrici şi uzine, funcţionari, militari, elevi şi studenţi, oameni de ştiinţă şi cultură, activişti de partid, ai sindicatelor şi ai altor organizaţii obşteşti. Ei aduc un ultim omagiu marelui fiu al poporului polonez a cărui viaţă e o pildă luminoasă de devotament pentru cauza păcii, democraţiei şi socialismului.

Impărtăşind sentimentele de durere profundă ale poporului frate polonez, la Ambasada Republicii Populare Polone au venit, pentru a exprima condoleanţe ambasadorului R. P. Polone Jan Izydorczyk, pentru pierderea grea suferită de poporul polonez prin încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut şi au semnat în registrul Ambasadei, tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim secretar al C.C. al P.M.R., dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.R., Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului de Miniştri, I. Chişinevschi, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., Gh. Apostol, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor, Al. Moghioroş, general de armată, Emil Bodnăraş, Miron Constantinescu, membri ai Biroului Politic al C. C. al P.M.R., prim vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, C. Pîrvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Marii Adunări Naţionale, P. Borilă, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, general colonel Al. Drăghici, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Afacerilor Interne, N. Ceauşescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., D. Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., preşedintele Comisiei Controlului de Stat, general colonel L. Sălăjan, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Forţelor Armate ale R.P.R., L. Răutu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., St. Voitec, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., ministrul Comerţului Interior, J. Fazekaş, I. Cozma, secretari ai C.C. al P.M.R., S. Bughici, Al. Bîrlădeanu, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, Grigore Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului.

Au venit de asemenea la Ambasada R P. Polonă pentru e exprima condoleanţe în legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut şefi ai misiunilor diplomatice acreditaţi la Bucureşti: ambasadorii R. D. Germane — W. Eggerath; R P. Ungare L. Pataki; R. P. Bulgaria — S. Pavlov; R. Cehoslovacă — J. Sedivy; — R P. F. Iugoslavia — N. Vujanovic; R. P. Albania — M. Lako; R. P Chineză — Ke Bo-nian; Uniunii Sovietice — A. A. Epişev: Mohamed Abd-El Karin, însărcinat cu afaceri ad-interim al Egiptului; Pak Ben Do, consilier al Ambasadei R.P.D Coreene şi membri ai misiunilor diplomatice acreditate la Bucureşti

S-au prezentat de asemenea pentru a exprima condoleanţe acad M. B. Mitin, redactor şef şi membrii ai colegiului de redacţie al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!".

In tot cursul zilei Ambasada R. P. Polonă a fost vizitată de mii de oameni ai muncii din Capitală care şi-au exprimat sentimentele de adîncă durere pentru încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, solidaritatea şi dragostea lor frăţească faţă de poporul polonez.

Printre primii oameni ai muncii care au venit să exprime condoleanţe sînt un grup de muncitori de la uzinele ce poartă numele tovarăşului Boleslaw Bierut. Au venit de asemenea numeroşi muncitori de la „Griviţa Roşie" şi alte mari întreprinderi din Capitală.

Mitinguri de doliu în Bucureşti şi în întreaga ţară

Cu adîncă durere, oamenii muncii din patria noastră au primit vestea încetării din viaţă a lui Boleslaw Bierut, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. In aceste clipe de grea încercare pentru poporul frate polonez, poporul romîn îşi exprimă sentimentele sale de solidaritate şi prietenie pe care le poartă Partidului Muncitoresc Unit Polonez, clasei muncitoare şi poporului polonez.

Pentru a cinsti memoria lui Boleslaw Bierut, mii de muncitori, ingineri şi tehnicieni, profesori şi studenţi şi alţi oameni ai muncii s-au întrunit în adunări de doliu care au avut loc în întreprinderi şi instituţii din Bucureşti şi din întreaga ţară.

La poarta uzinelor „Boleslaw Bierut" din Bucureşti flutură drapele cernite, iar portretul tovarăşului Boleslav Bierut este drapat în roşu şi negru.

La ora 15,15, sirena uzinelor sună prelung aducînd un ultim omagiu fiului credincios al poporului polonez, reprezentantului eminent al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, care a fost Boleslaw Bierut

Tov. Ilie Dumitru, secretarul Comitetului de partid al uzinelor, la miting a vorbit despre viaţa şi lupta neînfricată dusă de tovarăşul Boleslaw Bierut pentru slujirea devotată a intereselor şi fericirea poporului polonez.

A luat cuvîntul Kazimierz Janiszewski, secretar al Ambasadei Republicii Populare Polone la Bucureşti, care a spus: „Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi întregul popor polonez au suferit o grea pierdere prin încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut. Opera începută de tovarăşul Bierut va fi continuată de conducerea colectivă a partidului nostru şi, sub îndrumarea sa, de întregul nostru popor Pentru realizarea acestui scop, poporul polonez va strînge şi mai mult rîndurile în jurul partidului său, va întări necontenit legăturile frăţeşti cu Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară".

Intreaga asistenţă a păstrat un minut de reculegere în memoria tovarăşului Boleslaw Bierut a cărui viaţă constituie un minunat exemplu în lupta pentru pace, democraţie şi socialism.

★

Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. a adresat Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Polonă o telegramă în care exprimă condoleanţele oamenilor muncii din ţara noastră în legătură cu încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut.

Un grup de energeticieni sovietici au plecat spre Londra

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Răspunzînd invitaţiei Departamentului britanic pentru electricitate, la 14 martie, a părăsit Moscova, plecînd la Londra, un grup de energeticieni sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, ministrul Centralelor Electrice şi vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. In Anglia energeticienii sovietici vor lua cunoştinţă de activitatea centralelor electrice, a întreprinderilor electrotehnice industriale şi a instituţiilor de cercetări ştiinţifice.

La invitaţia Ministerului Centralelor Electrice al U.R.S.S. în aprilie a.c. va sosi la Moscova o delegaţie de energeticieni englezi care va întoarce vizita energeticienilor sovietici.

★

BERLIN 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La 14 martie a sosit la Berlin în drum spre. Anglia delegaţia sovietică a lucrătorilor din industria energetică în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministrul Centralelor Electrice.

„Nu trebuie să participăm la pacte cu puterile străine"

Declaraţia comună a celor trei şefi de state care au luat parte la conferinţa de la Cairo

CAIRO 14 (Agerpres). — TASS transmite: La Cairo a fost dată publicităţii declaraţia comună a lui Gamal Abdel Nasser, primul ministru al Egiptului, Şukri Kuatli, preşedintele Siriei, şi Saud, regele Arabiei Saudite, cu privire la rezultatele tratativelor care s-au desfăşurat la Cairo între 6 şi 11 martie.

„Tratativele noastre, se spune în declaraţie, s-au desfăşurat într-o atmosferă de adevărată prietenie".

In declaraţie se spune că în cursul tratativelor a fost examinată sub toate aspectele situaţia din Orientul Mijlociu.

„Prin prezenta declaraţie ne exprimăm hotărîrea de a apăra lumea arabă de racilele războiului rece, contribuind ca ea să rămînă la o parte de diferitele primejdii ale acestui război. In felul acesta vom apăra adevăratele interese ale lumii arabe. Declarăm de asemenea că apărarea lumii arabe trebuie să fie o cauză vitală a statelor arabe în conformitate cu cerinţele propriei lor securităţi. Nu trebuie să participăm la pacte cu puterile străine".

In comunicat şefii celor trei state arabe declară că în legătură cu problemele discutate în cadrul tratativelor au fost adoptate hotărîri importante.

Intre altele se subliniază că a fost elaborat un plan unic de asigurare a securităţii arabilor pentru a contracara orice act de violenţă la care ar putea să recurgă Israelul.

A fost elaborat un plan unic în ce priveşte rezistenţa faţă de încercările ca prin intermediul pactului de la Bagdad să se exercite presiuni asupra ţărilor arabe. S-a realizat un acord cu privire la sprijinirea şi ajutorarea prin toate mijloacele a Iordaniei.

Şefii celor trei state arabe sînt de părere că Franţa trebuie să recunoască dreptul la independenţă al popoarelor din Africa de Nord în conformitate cu Carta Organizaţiei Naţiunilor Unite şi cu principiul că toate popoarele au dreptul la autodeterminare naţională.

In 24 de ore

LONDRA. — La Londra a fost dat publicităţii următorul comunicat comun cu privire la tratativele sovieto-japoneze: In şedinţa din 13 martie I A. Malik, reprezentantul U R S S, şi S. Maţumoto, reprezentantul Japoniei, au continuat discutarea pe articole a proiectului de tratat de pace între U.R.S.S. şi Japonia. Următoarea şedinţă va avea loc la 17 martie.

COPENHAGA. — La 14 martie, H. C. Hansen, primul ministru şi ministru al Afacerilor Externe al Danemarcei, împreună cu persoanele care îl însoţesc, s-au înapoiat la Copenhaga venind din Uniunea Sovietică.

LONDRA — Miercuri seara au început în Camera Comunelor dezbateri în problema Ciprului Opoziţia laburistă a depus o moţiune de neîncredere în guvern în legătură cu politica acestuia în Cipru.

NEW YORK. — Agenţia Associated Press anunţă că reprezentantul permanent al Greciei la Organizaţia Naţiunilor Unite, Palamas, a cerut oficial la 13 martie ca la următoarea sesiune a Adunării Generale a O N U să fie examinată problema Ciprului

NEW YORK — Allen, corespondentul din Washington al ziarului „New York Post", relatează că Eden doreşte ca în următoarele 3—4 săptămîni să se convoace la Londra o conferinţă a reprezentanţilor celor trei puteri occidentale în problema situaţiei din Orientul Mijlociu După cum relatează corespondentul, Franţa sprijină propunerea lui Eden.

RANGOON. — La 13 martie a sosit la Rangoon un grup de tehnicieni chinezi, invitaţi de guvernul birman pentru a ajuta la lărgirea fabricii de textile din Tamaing, (situată la nord de Rangoon).

ROMA. — La Roma s-a anunţat oficial că la 25 aprilie preşedintele Republicii Italiene, Gronchi, va face o vizită la Paris.

Sport

NOTA

Cînd se caută nod în papură

Pe marginea notei apărută în ziarul „Munca" nr. 2606

In ziarul „Munca" a apărut nu de mult, sub semnătura tovarăşului Ţicu Simion, o notă intitulată: „Cînd nu cunoşti bine tema despre care scrii". Obiectul criticii tovarăşului Ţicu Simion îl constituie articolul de fond „La drum, tineri turişti", apărut în „Scînteia tineretului" nr. 2126.

Unele din remarcile notei din ziarul „Munca" sînt exacte. Mulţumim pentru faptul că aceste greşeli ale noastre ne-au fost aduse la cunoştinţă. Numele exact al forului din C.C.S. care se ocupă de problemele turistice este într-adevăr — aşa cum ni s-a semnalat: Direcţia de turism şi excursii; e adevărat că numărul total al turiştilor de anul trecut a atins cifra de 2.000.000 (trebuie însă precizat că în articolul nostru se făceau referiri numai la două din multiplele categorii de excursii organizate).

După toate acestea însă se pune în mod firesc întrebarea: ce rămîne din celelalte afirmaţii pentru exprimarea cărora autorul notei a folosit un spaţiu atît de mare? Să ne adresăm faptelor.

Inainte de toate, remarcăm faptul că vocabularul tovarăşului Ţicu Simion sună cam ciudat: nota abundă în expresii de genul: „mai la vale", „mai greşeşte omul odată" etc. Acolo unde ne aşteptam să găsim un argument, aflăm, spre tristeţea noastră, trei puncte de suspensie sau ghilimele adică o ironie sub formă conspirativă.

In nota publicată, tov. Ţicu Simion se străduieşte să caute nod în papură, inventează inexactităţi pe care le aruncă pe seama altora, ca apoi, venind din urmă, să-şi dovedească competenţa şi intransigenţa turistică. Călătorului (ba şi turistului) îi şade bine cu drumul, şi nu cu goana după greşeli inventate!

Se pare că autorul notei din ziarul „Munca" pune în dubiu chiar suma care a fost alocată în acest an mişcării turistice. „Nimeni nu poate indica o cifră exactă" — pretinde autorul notei la data de 7 martie a.c. Se poate oare ca tov. Ţicu să nu fi citit cel puţin ziarul „Munca"? Incă la 3 februarie a.c., „Munca" a reprodus raportul cu privire la executarea bugetului mişcării sindicale pe anul 1955 şi proiectul de buget pe anul 1956 care apoi — potrivit unei informaţii din acelaşi ziar — au fost aprobate de către plenara C.C.S. In aceste documente se arată că: „...8.000.000 lei, adică cu 2.000.000 lei mai mult decît în 1955, vor fi cheltuiţi pentru construirea de noi baze turistice, amenajarea celor existente şi organizarea unui număr mai mare de excursii şi acţiuni turistice".

Operînd textul nostru cu ajutorul unor puncte — puncte şi ghilimele, răstălmăcind în mod vădit textul articolului, tov. Ţicu Simion pretinde astfel că „Scînteia tineretului" ar fi scris că organizarea turismului depinde de organele Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport. In realitate, noi am vorbit despre „organele C.F.S. (organele culturii fizice şi sportului), de colectivele sportive care dispun de mijloace, de oameni calificaţi..." Or, chiar şi cei mai novici sportivi ştiu că în cadrul organelor culturii fizice şi sportului intră şi secţiile C.F.S. ale organizaţiilor de masă, serviciul respectiv din cadrul Ministerului Invăţămîntului, consiliile centrale ale asociaţiilor sportive etc.

O altă metodă folosită de tov. Ţicu Simion e naivitatea conştientă şi premeditată. Ca să ne exprimăm mai precis, tov Ţicu Simion se infantilizează cu bună ştiinţă, se face că nu ştie că turismul e un sport sau în orice caz şi un sport. De altfel, articolul de fond din „Scînteia tineretului" nu şi-a propus să dea o definiţie riguroasă şi atotcuprinzătoare a turismului: cît la sută din turism intră în noţiunea de sport şi cît la sută intră în noţiunea de odihnă activă.

Un specialist, bunăoară, care a scris o broşură despre turism, afirmă cu convingere fermă că „turismul este un sport şi nu din cele mai puţin dificile". Capriciul face ca autorul broşurii sus citate şi autorul notei publicate în ziarul „Munca" să fie una şi aceeaşi persoană: Ţicu Simion, coincidenţă pentru care nu i se poate aduce nici o învinuire tovarăşului Ţicu Simion!

Fiind vorba de puritatea termenilor, fie-ne însă îngăduită o mică corectură: „Hotărîrea din 1948", la care se referă nota criticului nostru, nu poartă denumirea de hotărîre şi nu este din 1948: e Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi datează din 1949.

O afirmaţie justă din nota tovarăşului Ţicu Simion este cea privitoare la spiritul de răspundere al gazetarului, afirmaţie cu care sîntem în totul de acord. Dat fiind importanţa ei hotărîtoare pentru viitoarea activitate a tovarăşului Ţicu Simion, o reproducem. O reproducem în întregime, fără nici o modificare stilistică: „...nu prea e bine să se scrie articole în ziare fără a se cunoaşte bine tema respectivă".

S. IONESCU

De ce nu are loc întîlnirea dintre halterofilii sovietici şi americani

MOSCOVA TASS transmite:

Uniunea atleţilor amatori din S.U.A. a propus recent secţiei de haltere din U.R.S.S. să organizeze o vizită în S.U.A. a unei echipe de halterofili sovietici, alcătuită din 10 persoane, pentru a susţine în luna martie 1956 o întîlnire amicală cu halterofilii americani în oraşele New York, Detroit şi Harrysburg. Această propunere a fost acceptată de secţia de haltere a U.R.S.S. şi echipa sportivilor sovietici intenţiona să plece pe calea aerului în S.U.A. la 10 martie. Plecarea sportivilor sovietici în S.U.A. ar fi însemnat o vizită de răspuns la vizita pe care echipa de halterofili americani a făcut-o în Uniunea Sovietică în iunie 1955.

Membrii delegaţiei de sportivi sovietici au cerut ambasadei americane din U.R.S.S. să li se acorde viza de intrare în S.U.A. Ambasada americană a declarat că ea consimte să elibereze sportivilor sovietici vize de intrare cu condiţia ca fiecare sportiv sovietic să dea amprente digitale de pe ambele mîini şi să semneze declaraţii în care se spune că persoanele care pleacă în S.U.A. „pleacă pe propriul lor risc şi îşi asumă răspunderea pentru pierderi sau prejudicii care le-ar putea fi aduse în cazul cînd plecarea lor din S.U.A. ar fi interzisă sau amînată".

Ambasada americană a refuzat să elibereze membrilor delegaţiei sportive sovietice vize de intrare în S.U.A în cazul cînd nu îndeplinesc aceste condiţii.

Secţia de haltere a U.R.S.S a comunicat Uniunii atleţilor amatori din S.U.A, că, datorită acestei situaţii, sportivii sovietici sînt lipsiţi de posibilitatea de a pleca în S.U.A. pentru a participa la întîlniri amicale cu halterofilii americani.

Vizita delegaţiei femeilor sovietice la Cluj

Delegaţia femeilor sovietice în frunte cu A. G Tukanova şi-a continuat în cursul zilei de miercuri vizita în oraşul Cluj.

După ce au vizitat uzinele „Ianoş Herbak", A. G. Tukanova şi S. S. Ghilevskaia au vizitat apoi universitatea „Victor Babeş" unde au fost întîmpinate de acad. Raluca Ripan, rectorul universităţii, şi Biblioteca Centrală Universitară.

L. T. Kosmodemianskaia a fost oaspetele elevelor de la Şcoala medie de fete cu limba de predare maghiară. După ce a avut o întîlnire cu profesoarele şcolii, L. T. Kosmodemianskaia a vorbit elevelor despre viaţa copiilor din Uniunea Sovietică, despre vitejia cu care tineretul sovietic a luptat pentru apărarea patriei. L. T. Kosmodemianskaia a cerut elevelor să înveţe cu sîrguinţă şi le-a urat să devină cadre de nădejde ale construcţiei vieţii noi.

In cursul după-amiezii, A. G. Tukanova şi S. S Ghilevskaia au vizitat Muzeul etnografic al Transilvaniei.

L. T. Kosmodemianskaia a participat în cursul după-amiezii la adunarea tineretului din oraşul Cluj care a avut loc în sala mare a Casei universitarilor. Cunoscuta luptătoare pentru pace, mama celor doi eroi sovietici, Zoia şi Şura, a fost primită cu multă căldură.

Participanţii la adunare au ascultat adînc impresionaţi cuvintele mamei celor doi eroi sovietici, îndemnul ei cald pentru apărarea păcii şi a vieţii noi pe care şi-o construiesc în patria noastră liberă.

Cronică

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov Silviu Brucan a fost numit trimis Extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R.P.R. în Statele Unite ale Americii.

Printr-un alt decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, tov. Anton Moisescu a fost eliberat din funcţia de trimis Extraordinar şi ministru plenipotenţiar al R P R. în Statele Unite ale Americii şi numit trimis extraordinar şi ministrul plenipotenţiar al R.P.R. în Argentina.

(Agerpres)

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52